

ANT

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ Α. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΥ

Γενικού Ἐπιθεωρητοῦ Φυλλοξηρικῆς Ὑπηρεσίας, Διευθυντοῦ
Φυτωρίων Ἀμερικανικῶν ἀμπελών.

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΔΙΑ ΤΗΝ

ΦΥΛΛΟΞΗΡΑΝ

(Παράρτημα Γεωργικοῦ εἰσαγγελλίου)

ΤΙΜΑΤΑΙ ΔΡΑΧΜΩΝ 5

ΓΕΩΠΟΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΑΡΙΘ. 11

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΥΠΟΙΣ „ΣΦΕΝΔΟΝΗΣ“ ΜΕΤΩΝΟΣ 3

1926

ΕΓΧΡΩΜΟΙ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΙ ΠΙΝΑΚΕΣ (GRASER)

ΠΩΛΟΥΜΕΝΟΙ ΥΠΟ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝ. ΓΕΩΡΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

<i>Είδος</i>	<i>Ἀξία ἐκάστου</i>	
	δρχ.	
Ἐπιβλαβῆ ἔντομα εἰς φυτὰ ἐν γένει	»	33
Κολέόπτερα	»	33
Φαγώσιμοι μύκητες	»	38
Ποικιλία ὀνίθων	»	50
» ἰχθύων	»	40
Ὅρουκτὰ	»	40
Δηλητηριώδη φυτὰ	»	38
Παραλλαγὰι γεωμήλων	»	38
Δένδρα καὶ θάμνοι	»	40
Παραλλαγὰι ἀπίων (ἀχλαδίων)	»	42
Φυτὰ ἀγρῶν καὶ λειμώνων	»	40
Παραλλαγὰι ξυλοκάρπων δένδρων (Κερασέας, Βερυκοκέας, ρο- δακινέας, κορομηλέας, φράουλας καὶ φραγκοσταφύλου κλπ.)	»	42
Παραλλαγὰι ῥόδων	»	42
Ἡ καλλιέργεια τῆς γῆς	»	40
Ζῶα καὶ φυτὰ τῆς θαλάσσης καὶ τῆς παραλίας	»	40
Πτηνὰ	»	33
Γενεαὶ (ράτσες) αἰγῶν καὶ προβάτων	»	25
Τὰ πτηνὰ τοῦ κυνηγίου	»	40
Τὰ ζῶα τοῦ κυνηγίου	»	40
Κύνες χρήσιμοι καὶ πολυτελείας	»	50
Ἐρπετὰ καὶ ἀμφίβια	»	38
Φυτὰ τῶν δασῶν καὶ τῶν ὑδάτων	»	38
Γενεαὶ (ράτσες) τῶν περιστερῶν	»	40
» τῶν κονίχλων	»	40
» τῶν ἱππων	»	40

Οἱ πίνακες οὗτοι εἶναι καλλιτεχνικῶς συντεταγμένοι καὶ χρήσιμοι διὰ σχολεῖα, διὰ γεωργούς, κτηνοτρόφους καὶ κηπουρούς, διὰ συλλέκτας καὶ διὰ δασολόγους διδακτικώτατοι. Δύνανται νὰ χρησιμεύουν καὶ ὡς στόλισμα οἰοῦ-
δήποτε σχολεῖου καὶ γραφείου. Τὸ μέγεθος τῶν ὀπωρῶν εἶναι τὸ φυσικόν. Οἱ
πίνακες εἶναι τρωπόμενοι ἐπὶ χονδροῦ χάρτου καὶ πωλοῦνται μὲ τὰς ἀνωτέρω
τιμὰς ἄδστοι, καλυπτόμενοι ἐξωτερικῶς μὲ χονδρὸν χάρτινον περιχάλυμμα.
Γίνονται δεκταὶ παραγγελίαι μετὰ τοῦ ἀναλόγου ἐμβάσματος εἰς τὴν Διεύ-
θυνσιν τῆς Ἑλληνικῆς Γεωργικῆς Ἑταιρείας (Πανεπιστημίου 53) Ἀθήναι.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ Α. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΥ

Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Φυλλοξηρικῆς Ὑπηρεσίας, Διευθυντοῦ
Φυτωρίων Ἀμερικανικῶν ἀμπελῶν.

ΤΟ
ΦΥΛΛΟΞΗΡΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ
ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

(Παράρτημα Γεωργικοῦ Δελτίου)

ΤΙΜΑΤΑ ΔΡΑΧΜΩΝ 5

ΓΕΩΠΟΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΑΡΙΘ. 11

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΥΠΟΙΣ „ΣΦΕΝΔΟΝΗΣ“ ΜΕΤΩΝΟΣ 3

1926

28. DEC. 1927

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ
ΑΘΗΝΩΝ

729/1927

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΤΟ ΦΥΛΛΟΞΗΡΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ἡ φυλλοξήρα, ὁ φοβερός οὗτος ἐχθρὸς τῶν ἀμπελώνων, ἐμφανισθεῖσα τὸ πρῶτον ἐν Εὐρώπῃ (Γαλλία) κατὰ τὸ ἔτος 1863, ἤρχισεν εὐθὺς ἀμέσως τὸ καταστρεπτικὸν τῆς ἔργων καὶ κατώρθωσεν ἐν διαστήματι 20 περίπου ἐτῶν νὰ συμπληρώσῃ τὸν γύρον τοῦ κόσμου, ἐπισκεφθεῖσα οὕτω τὰς πλείστας ἀμπελοφόρους περιφερείας τῆς Εὐρώπης, Ἀφρικῆς, Ἀμερικῆς καὶ Αὐστραλίας.

Αἱ ζημίαι αἱ προελθοῦσαι ἐκ τοῦ παγκοσμίου ταξειδίου τοῦ φθοροποιοῦ τούτου ἐντόμου τῆς φυλλοξήρας εἶναι ἀνυπολόγιστοι καὶ ἀναμφισβητήτως θὰ ἀνέρχεται εἰς ἑκατοντάδα δισεκατομμυρίων χρυσῶν δραχμῶν, διότι μόνον ἐν Γαλλίᾳ ἢ ἐκ τῆς φυλλοξήρας ζημία ὑπολογίζεται εἰς 10—12 δισεκατομμύρια χρυσῶν φράγκων.

Ὁ φοβερός οὗτος ἐχθρὸς τῶν ἀμπελοφυτικῶν περιφερειῶν ἐφείσθη, δύναται τις νὰ εἴπῃ, τῶν ἀμπέλων καὶ σταφιδάμπέλων τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος.

Ἄλλ' ἀτυχῶς δὲν συνέθη τὸ ἴδιον διὰ τὰς Νέας Χώρας, ἐνθα εἰς μὲν τὴν Θράκην ἢ φυλλοξήρα φιλοξενεῖται εἰς τοὺς ἀμπελώνας τῆς ἀπὸ τοῦ 1882, εἰς δὲ τὴν Μακεδονίαν, Χίον, Λέσβον καὶ Ἰκαρίαν ἀπὸ τοῦ 1890.

Πρῶτος Φυλλοξηρικὸς Νόμος.

Ἡ Παλαιὰ Ἑλλάς, χώρα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀμπελοφυτική, δὲν ἦτο δυνατόν νὰ παρίδῃ τὸν ἐκ τῆς φυλλοξήρας κίνδυνον.

Οὕτω τὴν 22αν Ἰανουαρίου 1880 ἐδημοσιεύθη ὁ ΨΠΒ' Νόμος, ὅστις ἀπηγόρευε τὴν ἐκ πάσης φυλλοξηριώσεως χώρας εἰσαγωγὴν εἰς Παλαιὰν Ἑλλάδα φυτῶν, δένδρων κ.λ.π. δυναμένων νὰ μεταφέρωσιν εἰς τὴν Πατρίδα ἡμῶν τὴν φυλλοξήραν.

Εἶτα ἐν ἔτει 1888 ἐξεδόθησαν κατὰ διαφόρους ἐπιχρᾶς διάφορα Β. Διατάγματα ἐκτελεστικὰ καὶ ἐπεξηγηματικὰ τοῦ ὡς ἄνω Νόμου.

Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως του μέχρι τοῦ 1912 ὁ εἰρημένος πρῶτος φυλλοξηρικὸς Νόμος ἐψημᾶζετο αὐστηρῶς καὶ ἦτο δυνατόν νὰ ἐλπίζῃ τις τὴν παρεμπόδισιν τῆς εἰσόδου τοῦ ἐντόμου τῆς φυλλοξήρας εἰς Παλαιὰν Ἑλλάδα.

Τοῦτο δὲ διότι ἡ Παλαιὰ Ἑλλάς τότε ἐπικοινωνῶν μόνον θλασσίως μετὰ τὰς φυλλοξηριώσας χώρας καὶ ἰδίως τῆς Εὐρώπης.

Ἐκ τῆς ἀπελευθερώσεως ὅμως τῶν Νέων Χωρῶν καὶ ἐντεῦθεν καὶ ἰδίως ἀπὸ τῆς διὰ σιδηροδρομικῆς γραμμῆς ἐνώσεως τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῆς Εὐρώπης, ὁ κίνδυνος τῆς μεταδόσεως τῆς φυλλοξήρας εἰς Π. Ἑλλάδα ἐγένετο ἀμεσώτερος.

Νόμος 214.

«Περὶ μέτρων προστασίας κατὰ τῆς φυλλοξήρας».

Ἡ Π. Ἑλλάς καλλιεργεῖ περὶ τὸ 1,500,000 στρεμμάτων οἰνοφόρων ἀμπέλων καὶ περὶ τὰ 700,000 στρεμμάτων Κορινθιακῆς σταφίδος.

Ὁ ἐκ τῶν ἀμπέλων καὶ σταφίδαμπέλων εἰσαγόμενος πλοῦτος ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ὑπολογίζεται εἰς 1,500,000,000 δραχμάς.

Τὸ ποσὸν τοῦτο δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῆ ὑπερβολικόν, διότι εἶναι ἀποτέλεσμα λεπτομερῶν ὑπολογισμῶν, τῶν ὁποίων οἱ ἀριθμοὶ ἐλήφθησαν ἐκ τῆς ἐπισίμου στατιστικῆς.

Α'. Παραγωγή γλεύκους καὶ σταφυλῶν.

Οὗτοι: α') ἡ ἐτησία παραγωγή γλεύκους καὶ σταφυλῶν εἶναι 300 ἑκατομμύρια περίπου χιλιογράμμων, τῶν ὁποίων ἡ ἀξία, ἂν ὑπολογίσωμεν τὴν τιμὴν ἐκάστου χιλιογράμμου εἰς 0,30, ἀνέρχεται εἰς 90,000,000 χρυσῶν δραχμῶν· β') ἡ ἐτησία παραγωγή ἐπιτραπέζιων σταφυλῶν εἶναι 20 ἑκατομμύρια χιλιογράμματα, τῶν ὁποίων ἡ ἀξία, ἂν ὑπολογίσωμεν τὴν τιμὴν ἐκάστου χιλιογράμμου εἰς 0,50, ἀνέρχεται εἰς 10,000,000 χρυσ. δραχμῶν.

Β'. Παραγωγή σταφίδος.

Ἡ ἐτησία παραγωγή τῆς σταφίδος ἀνέρχεται εἰς 120—130 ἑκατομμύρια χιλιογράμματα, τῶν ὁποίων ἡ ἀξία, ἂν ὑπολογίσωμεν τὴν τιμὴν ἐκάστου χιλιογράμμου πρὸς 1 δραχμὴν, ἀνέρχεται εἰς 120—130,000,000 χρυσῶν δραχμῶν.

Ὅποῖον ἐπομένως θὰ ἦτο τὸ μέγεθος τῆς οἰκονομικῆς καταστροφῆς, οὐ μόνον διὰ τὰς ἀμπελοφυτικὰς περιφερείας τῆς χώρας μας, ἀλλὰ καὶ δι' ὅλην τὴν Ἑθνικὴν ἡμῶν Οἰκονομίαν, ἂν ἡ φυλλοξήρα ἐνεφανίζετο καὶ εἰς τὰς ἀμπέλους καὶ σταφίδαμπέλους τῆς Π. Ἑλλάδος, οἷοσδήποτε ἤθελε ρίψει καὶ ἀπλοῦν βλέμμα εἰς τοὺς εἰρημένους ἀριθμοὺς θὰ ἀντιληφθῆ.

Τὸν κίνδυνον τοῦτον διείδεν ἡ γεωργικὴ ὑπηρεσία τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας καὶ λίαν ἐγκαίρως μελετήσασα ὑπέδειξε τὰ προληπτικά, θεραπευτικά καὶ ἐνθαρρυντικά μέτρα, ἅτινα τὸ Κράτος ὤφειλε νὰ λάβῃ.

Ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τῶν προταθέντων τούτων μέτρων ἐψηφίσθη κατὰ τὴν

3ην Μαρτίου 1914 ὁ Νόμος 214 «περὶ μέτρων προστασίας κατὰ τῆς φυλλοξήρας», ὅστις καὶ ἐτέθη ἔκτοτε εἰς ἐφαρμογήν.

Ἀνάλυσις τῶν κεφαλαίων τοῦ Νόμου 214.

1ον. Μέτρα Διοικητικά. Ἀπαγορευτικαὶ διατάξεις.

1. Ἀπαγορεύεται ἡ εἰσαγωγή εἰς τὸ Κράτος ἐκ πάσης χώρας, φυλλοξηριώσης ἢ μὴ, καὶ ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν περιφερειῶν κηρυσσομένων φυλλοξηρικῶν: α') φυτῶν οἰασδῆποτε ἀμπέλου ἢ παντὸς μέρους αὐτῆς ἐν χλωρᾷ ἢ ξηρᾷ καταστάσει, ἤτοι ριζῶν, πρέμων, κληματίδων, φλοιῶν, σταφυλῶν καὶ παντὸς τεμαχίου ἢ λειψάνων ἀμπέλων ἐκτὸς τῶν σταφίδων καὶ γιγάρτων. (Ἡ οἰνολάσπη, τὸ γλεῦκος καὶ ὁ οἶνος δὲν συμπεριλαμβάνονται εἰς τὴν ἀπαγόρευσιν ταύτην).

β') ἐντόμων φυλλοξήρας, νυμφῶν καὶ ὠδῶν αὐτῆς.

γ') πασαλίσκων καὶ στηλιαρίων (φουρκάδων) δεμάτων καὶ καλάθων, ὧν ἐγένετο χρῆσις εἰς τὰς ἀμπέλους.

δ') λιπασμάτων ζωικῶν ἢ φυτικῶν ἢ μίγματα τούτων.

ε') φυτικῆς γῆς καὶ χωμάτων γεωργικῶν.

2. Οἰουδῆποτε φυτοῦ ἐν χλωρᾷ καταστάσει ἢ μέρους αὐτοῦ, ἤτοι μοσχευμάτων, ἐμβολίων, ριζῶν, ριζομάτων, κονδύλων, φυμάτων, βολβῶν, κλάδων, φλοιῶν, φύλλων, ἀνθέων καὶ ὀπωρῶν, ριζαρίου καὶ γλυκορίζης.

Ἡ εἰσαγωγή τῶν ὡς ἄνω εἰδῶν ἀπαγορεύεται ἐπίσης, ἂν ταῦτα προέρχονται ἐκ περιφερειῶν τοῦ Κράτους κηρυχθεισῶν ὑπόπτων.

Πότε καὶ ὑπὸ ποίας περιπτώσεις ἐπιτρέπεται ἡ εἰσαγωγή τῶν ὡς ἄνω εἰδῶν καὶ τίνων ἐξ αὐτῶν.

1) Ἐπιτρέπεται ἡ εἰσαγωγή κόπρου, ριζαρίου, γλυκορίζης καὶ χλωρῶν ὀπωρῶν (πλὴν σταφυλῶν) ἐκ τῶν ὑπόπτων περιφερειῶν τοῦ Κράτους εἰς τὰς ἀμολύντους καὶ ἄλλας ὑπόπτους περιφερείας αὐτοῦ, εἰς πᾶσαν μὲν ἐποχὴν καὶ ἄνευ διατυπώσεως τινὸς διὰ τὰς ὀπώρας, μόνον δὲ ἀπὸ 1ης Μαΐου μέχρι 1ης Ὀκτωβρίου ἐκάστου ἔτους διὰ τὰ λοιπὰ εἶδη μετὰ καθαρσιν, ἤτοι μετὰ πάροδον 72 ὡρῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς φορτώσεως μέχρι τῆς ἐκφορτώσεως αὐτῶν καὶ ἂν ταῦτα συνοδεύωνται ὑπὸ πιστοποιητικοῦ τῆς γεωπονικῆς ἢ ἀστυνομικῆς ἀρχῆς τοῦ τόπου τῆς προελεύσεως, ὅτι ἐπὶ τοῦ μέρους εἰς τὸ ὁποῖον εἶναι πεφυτευμένα ἢ τοποθετημένα, δὲν ὑπῆρχον ἀμπελοὶ τοῦλάχιστον πρὸ τριετίας, οὐδὲ εἰς ἀπόστασιν 200 τὸ ὀλιγότερον μέτρων.

2) Πρὸς τούτοις διὰ τῶν ἀπὸ 23ης Ὀκτωβρίου 1918 καὶ 14ης Ἀ-

πριλίου 1921 Β. Διαταγμάτων και επί τετραετίαν από τῆς δημοσιεύσεως τοῦ πρώτου, ἐπετρέπη ἐλευθέρως ἡ εἰσαγωγή ἐσπεριδοειδῶν καρπῶν προερχομένων ἐκ Χίου εἰς τὰς ὑπόπτους φυλλοξήρας περιφερείας (1) καὶ νοσοῦσας περιφερείας ἐπαρχίαν Καβάλλας καὶ νήσους τοῦ Αἰγαίου Ἁγίου Εὐστράτιον, Τένεδον, Ἰμβρον, Σαμοθράκη καὶ Θάσον.

3) Εἰς τὰς ἀπολύτους καὶ ὑπόπτους περιφερείας τοῦ Κράτους ἐπιτρέπεται ἡ εἰσαγωγή μόνον ἀπὸ τὰς μὴ φυλλοξηριώσας χώρας τῆς Μ. Βρετανίας, Δανίας, Σουηδίας, Νορβηγίας, Βελγίου, Ὁλλανδίας καὶ Μεγάλου Δουκάτου τοῦ Λουξεμβούργου, μασχευμάτων, ἀρρίζων καὶ ἐμβολίων (πλὴν τῶν ἐξ ἀμπέλου), ὡς καὶ χλωρῶν φυμάτων, κονδύλων, σαρκωδῶν ριζῶν, ριζωμάτων, βολβῶν καὶ μυκήτων, μόνον διὰ τινος τῶν τελωνείων Πειραιῶς, Πατρῶν, Καλαμῶν, Ναυπλίου, Κερκύρας, Βόλου, Χανίων, Ἡρακλείου, Σύρου, Πρεβέζης, Καβάλλας, τῶν τελωνείων ξηρᾶς Λαρίσης, Φλωρίνης, Ἰωαννίνων καὶ Ταχυδρομικῶν Γραφείων Πειραιῶς, Πατρῶν, Καλαμῶν, Ναυπλίου, Κερκύρας, Βόλου, Χανίων, Ἡρακλείου, Σύρου, Πρεβέζης, Λαρίσης, Φλωρίνης, Ἰωαννίνων, Καβάλλας καὶ ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ συνοδεύονται ὑπὸ πιστοποιητικοῦ ἐκδιδομένου ὑπὸ τῆς δημοτικῆς ἢ ἄλλης ἀρμοδίας πρὸς τοῦτο ἀρχῆς τῆς πόλεως, ἐν ἣ ἠγοράσθησαν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ λογαριασμοῦ τοῦ φυτεμπορικοῦ καταστήματος, ἐν τῷ ᾧ ὁποῖα κατονομάζονται τὰ εἶδη καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀγορασθέντων καὶ ἐφ' ὅσον ἐπὶ τοῦ πιστοποιητικοῦ ἀναγράφεται ὅτι τὰ φυτὰ ταῦτα δὲν προέρχονται ἐκ θερμοκηπίων ἢ κτημάτων ἐν οἷς καλλιτεργεῖται οἰοδῆποτε εἶδος ἀμπέλου. Τὸ πιστοποιητικὸν τοῦτο πρέπει νὰ εἶναι πρὸς τούτοις ἐπικεχυρωμένον ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς προξενικῆς ἀρχῆς τοῦ λιμένος τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ἐν λόγῳ φυτῶν.

Ἑ. Ἀμερικανικὴ καὶ ἄμπελοι.

Ἐπειδὴ τὰ μέχρι σήμερον ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης ἐνδεικνυόμενα μέτρα πρὸς καταπολέμησιν τῆς φυλλοξήρας, ὅτε μὲν εἶναι δυσεφάρμοστα, ὅτε δὲ πολυέξοδα καὶ ἀνεπαρκῶς ικανοποιητικὰ, διὰ τοῦτο τὸ ὀλέθριον ἔντομον τῆς φυλλοξήρας καταπολεμεῖται ἐμμέσως διὰ τῶν Ἀμερικανικῶν ἀμπέλων.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι εἶδη τινὰ καθαρῶς Ἀμερικανικῶν ἢ νοθογενῶν Ἀμερικανοαμερικανικῶν ἢ Εὐρωπαϊκοαμερικανικῶν ἀμπέλων, ἀντέχουσιν εἰς τὰς προσβολὰς τοῦ ἐντόμου τῆς φυλλοξήρας.

1. Φυλλοξηριώσαι περιφέρειαι εἶναι :

α') Ἁπασα ἡ Μακεδονία πλὴν τῆς ἐπιορχίας Αἰκατερίνης καὶ ὀλοκλήρου τοῦ Νομοῦ Κοζάνης.

β') Ἁπασα ἡ Θράκη.

γ') Αἱ νήσοι Σάμος, Χίος, Μιτυλήνη, Ἰακρία, Λήμνος.

Ἐπειδὴ ὅθεν αἱ Ἀμερικανικαὶ ἄμπελοι προσφέρουσι πολυτίμους ὑπερρείας διὰ τὴν ἀντικατάστασιν τῶν ὑπὸ τῆς φυλλοξήρας προσβεβλημένων ἀμπέλων ἢ τὴν ἴδρυσιν νέων τοιούτων, διὰ τοῦτο ὁ Νόμος 214 λεπτομερῶς πραγματεύεται περὶ τούτων.

Καὶ ἐν πρώτοις ἀπαγορεύει :

1) Τὴν εἰσαγωγὴν, τὸν πολλαπλασιασμόν, τὴν φύτευσιν καὶ καλλιέργειαν Ἀμερικανικῶν ἀμπέλων διὰ σπόρων ἐμβολίων καὶ μοσχευμάτων εἰς ὀλόκληρον τὸ Κράτος ἐκτὸς τῶν φυλλοξηριστῶν περιφερειῶν.

2) Ὑποχρεώνει τοὺς κατόχους φυτειῶν, φυτωρίων καὶ συλλογῶν Ἀμερικανικῶν κλημάτων νὰ δηλώνωσι ταύτας εἰς τὸν φυλλοξηρικὸν Ἐπιθεωρητὴν ἢ Νομογεωπόνον.

Αἱ φυτεῖαι αὗται ὑπόκεινται εἰς τὴν διηνεκῆ ἐπίβλεψιν τοῦ εἰδικοῦ φυλλοξηρικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ ἢ Νομογεωπόνου.

3) Διὰ πᾶσαν νέαν φυτεῖαν Ἀμερικανικῶν ἀμπέλων, ἐν αἷς περιφερείαις ἐπιτρέπεται αὕτη, ἀπαιτεῖται ἄδεια τοῦ φυλλοξηρικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ, ὅστις ἐξετάζει τὸ ἔδαφος καὶ δίδει τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας. Πᾶσα δὲ φυτεῖα μὴ ἐγκαίρως δηλωθεῖσα καταστρέφεται.

Αἱ αὐστηραὶ, ἀλλ' ἀπαραίτητοι αὗται διατάξεις σκοπὸν ἔχουσι νὰ παρεμποδίσωσι τὸν πολλαπλασιασμόν καὶ τὴν διάδοσιν ποικιλιῶν μὴ καταλλήλων διὰ τὸν τόπον.

Διότι, ὡς τυγχάνει γνωστόν, ὅλαι αἱ ποικιλίαι τῶν Ἀμερικανικῶν κλημάτων δὲν ἔχουσι ἐξ ἴσου τὴν αὐτὴν φυλλοξηρικὴν ἀντοχὴν, ἀλλ' οὔτε καὶ ἐπιτυγχάνουσι φυτεύμεναι ἀδιακρίτως εἰς οἰονδήποτε ἔδαφος. Ἐπίσης ὅλαι αἱ ποικιλίαι τῶν Ἀμερικανικῶν ἀμπέλων δὲν ἔχουσι τὴν ἰδίαν δύναμιν ριζοβολίας καὶ τὴν αὐτὴν εὐκολίαν εἰς τὸν ἐμβολιασμόν πρὸς τούτοις εἶναι γνωστόν ὅτι ἡ ἀντοχὴ καὶ ἡ ἐπιτυχία μίᾳς ἐκάστης τῶν ποικιλιῶν τῶν Ἀμερικανικῶν ἀμπέλων ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν περιεκτικότητά τοῦ ἐν τῷ ἔδαφει εὐρισκομένου ἀνθρακικοῦ ἀσβεστίου.

Ἐπαμένως ὁ προσδιορισμὸς τῆς καταλλήλου ποικιλίας Ἀμερικανικῆς ἀμπέλου δι' ἕκαστον μέρος εἶναι εἰς ἄκρον δυσχερὴς καὶ δὲν εἶναι ἔργον τοῦ τυχόντος, προαπαιτεῖ ὄχι μόνον ἀνάλυσιν τοῦ ἔδαφους (ἀσβεστομετρικὴν καὶ μηχανικὴν), ἀλλὰ καὶ μακρὰς ἐπὶ τόπου ἐπιστημονικὰς μελέτας καὶ πειράματα.

Διὰ τοὺς ὡς ἄνω ἐκτεθέντας σοβαροὺς λόμους ὁ Νόμος 214 ἀπαγορεύει ἄνευ εἰδικῆς ἀδείας τοῦ φυλλοξηρικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ ὄχι μόνον τὸν πολλαπλασιασμόν, τὴν φύτευσιν καὶ καλλιέργειαν τῶν Ἀμερικανικῶν ἀμπέλων, ὡς καὶ ἀνωτέρω ἐλέχθη, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐμπόριον τούτων.

Εἰς τὸν ἴδιον δὲ Ἐπιθεωρητὴν παρέχεται τὸ δικαίωμα νὰ ἄρῃ τὴν δοθεῖσαν ἄδειαν ἐν περιπτώσει μὴ περαιτέρω συμμορφώσεως ἢ μὴ τηρήσεως

τῶν διὰ Β. Διαταγμάτων ἀναγκαίων διὰ τὸν ἔλεγχον ὑποχρεώσεων πρὸς τὰς ὀδηγίας του, ἡ δὲ ἄρσις συνεπάγεται καὶ τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς πωλήσεως φυτῶν.

Πρὸς τούτοις ἡ εἰσαγωγή Ἀμερικανικῶν ἢ ἄλλων ἀμπέλων εἰς τὰς φυλλοξηριώσας περιφερείας τοῦ Κράτους ἐν τοῦ ἐξωτερικοῦ ἢ ἐξ ἄλλης φυλλοξηριώσεως περιφερείας τοῦ ἐσωτερικοῦ προαπαιτεῖ εἰδικὴν ἄδειαν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, κατόπιν αἰτήσεως τοῦ εἰσαγωγέως, ἐν ἣ οὗτος νὰ κατονομάξῃ τὴν ποσότητα καὶ τὸ εἶδος τῶν εἰσαγομένων μωσχευμάτων τὴν ποικιλίαν, εἰς ἣν ἀνήκουσι καὶ τὸ κατάστημα ἐξ οὗ προέρχονται. Πρέπει πρὸς τούτοις νὰ συνοδεύονται καὶ παρὰ τοῦ λογαριασμοῦ τοῦ ἀποστέλλοντος καταστήματος, ἐν ᾧ ὁ καταστηματοάρχης θὰ βεβαίωσιν ὑπευθύνως τὰ ἀνωτέρω καὶ τὴν παρ' αὐτοῦ ἀπολύμανσιν τῶν μωσχευμάτων πρὸ τῆς ἀποτολῆς των.

Φυτώρια Ἀμερικανικῶν ἀμπέλων καὶ Σκοπιᾶ ἐμβολιασμοῦ.

Ὁ Νόμος 214, πρὸς διευκλύνσιν τῆς ταχείας καὶ ἀσφαλούς ἀνασυστάσεως τῶν καταστραφέντων ὑπὸ τῆς φυλλοξήρας ἀμπέλων ἢ τῆς ἰδρύσεως νέων τοιούτων ἐπὶ Ἀμερικανικῶν ὑποκειμένων προνοεῖ καὶ περὶ τῆς ἰδρύσεως φυτωρίων Ἀμερικανικῶν ἀμπέλων.

Σκοπὸς τῶν φυτωρίων.

Ὁ σκοπὸς τῶν φυτωρίων εἶναι :

α') ἡ μελέτη περὶ τῆς ἀντοχῆς κατὰ τῆς φυλλοξήρας, περὶ τῆς εἰς τὰ διάφορα ἐδάφη προσαρμογῆς καὶ τῆς εἰς τὰς ποικιλίας τῶν ἐντοπιῶν ἀμπέλων συγγενείας τῶν διαφόρων ποικιλιῶν Ἀμερικανικῶν ἀμπέλων.

β') ὁ πολλαπλασιασμὸς τῶν ἀμερικανικῶν ἀμπέλων ἀναλόγως τῶν παρουσιαζομένων ἢ προϋπολογιζομένων ἀναγκῶν ἐπὶ τῷ τέλει παροχῆς εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ ἀνασυστήσωσι τοὺς ἀμπελωνὰς των ἀμπελοουργοὺς καταλλήλων μωσχευμάτων καὶ ἐρρίζων φυτῶν ἐμβολιασμένων ἢ μὴ Ἀμερικανικῶν ἀμπέλων. Ἡ παροχὴ τῶν εἰδῶν τούτων γίνεται εἰς τὴν τιμὴν τῆς ἀξίας των ἐπὶ τῇ βάσει τιμολογίων ἐγκρινομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

Ἐπίσης ὁ Νόμος 214 παρέχει τὸ δικαίωμα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας ὅπως πρὸς τὸν σκοπὸν παραγωγῆς ἀνόσων κληματαίδων καὶ φυτῶν Ἀμερικανικῶν ἀμπέλων, ἰδρῦσθαι διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Φυτοπαθολογικοῦ Συμβουλίου τοιοῦτον φυτώριον εἰς περιφέρειαν ἀμόλυντον ἐπὶ ἀπομακρυσμένης νήσου, ἣτις ἅμα τῇ ἰδρῦσει αὐτοῦ κηρύσσεται φυλλοξηριώσα, ὑποκειμένη εἰς τὰς ἀπαγορευτικὰς διατάξεις τῶν φυλλοξηριουσῶν περιφερειῶν. Τὰ πρὸς ἐγκατάστασιν τοῦ φυτωρίου εἰσαγόμενα φυτὰ Ἀμερικανικῶν ἀμπέλων ἀπολύμανονται ἐπιμελῶς.

Ἡ μεταφορὰ κληματίδων καὶ φυτῶν ἐκ τοῦ φυτωρίου τούτου εἰς ἄλλα φυτώρια τοῦ Κράτους ἢ εἰς ἀνόσους περιφερείας ὑπὸ μόνου τοῦ Κράτους ἐπὶ σκοπῷ δοκιμῶν ἐπιτρέπεται μετὰ πάροδον ἐξαετίας ἀπὸ τῆς τελευταίας εἰσαγωγῆς τῶν κλημάτων εἰς τὴν νῆσον ἀδεία τοῦ Φυτοπαθολογικοῦ Συμβουλίου καὶ ἀφοῦ πρῶτον διὰ λεπτολόγου ἐξετάσεως βεβαιωθῆ ἡ τελεία ἀπουσία φυλλοξήρας ἐν τῷ φυτωρίῳ καὶ ἐν ὄλῃ τῇ νήσῳ.

Σχολαὶ ἐμβολιασμοῦ.

Πρὸς μὲν ἔργα τῶν πεπειραμένων περὶ τὴν γνῶσιν τῶν ποικιλιῶν τῶν Ἀμερικανικῶν ἀμπέλων, τὸν πολλαπλασιασμὸν καὶ ἐμβολιασμὸν αὐτῶν καὶ τὴν διὰ τῶν διαφορῶν μεθόδων καταπολέμησιν τῆς φυλλοξήρας, προσαρτῶνται εἰς τὰ φυτώρια εἰδικαὶ πρακτικαὶ σχολαὶ ἐμβολιασμοῦ. Οἱ προσλαμβανόμενοι ἐργάται πρέπει νὰ γνωρίζωσιν ἀνάγνωσιν καὶ γραφὴν. Ἡ διδασκαλία εἶναι ἐντελῶς πρακτικὴ. Ἡ μαθητεία τῶν διαρκεῖ 3—6 μῆνας. Μετὰ ταύτην δοκιμαζόμενοι λαμβάνουσι πιστοποιητικὸν ἰκανότητος.

Ἐπιβλέψεις φυτειῶν.

**Διακήρυξις φυλλοξηρικής μολύνσεως.—Κατασταλτικὰ μέτρα.
Θεραπευτικὴ μέθοδος.**

Εἶτα ὁ Νόμος διασαφηνίζει τὰ τῆς ἐπιβλέψεως τῶν φυτειῶν. Τὰ μέτρα, ἅτινα δεόν νὰ λαμβάνωνται εἰς περίπτωσιν ἐμφανίσεως εἰς τὰς ἀμπέλους, οὐ μόνον φυλλοξήρας, ἀλλὰ καὶ ἀπλῆς νόσου συνοδευομένης ὑπὸ φαινομένων ἐξαντλήσεως.

Ἐπίσης ὀρίζει τὰ μέτρα, ἅτινα πρέπει νὰ λαμβάνωνται ἅμα τῇ πιστοποίησει τῆς ἐμφανίσεως τῆς φυλλοξήρας. Οὕτω ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας ἅμα τῇ ὑποβολῇ τῆς ἐκθέσεως τοῦ φυλλοξηρικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ ἢ τοῦ Νομογεωπόνου περὶ ἐμφανίσεως τῆς φυλλοξήρας, μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Φυτοπαθολογικοῦ Συμβουλίου, πάραυτα καλουμένου, προκαλεῖ ἀμέσως ἐκδοσιν Διατάγματος, δι' οὗ κηρύσσεται μεμολυσμένη ἢ ἐκτῆσις τῶν προσβεβλημένων φυτειῶν, ὡς καὶ τῶν πέριξ ἀμπέλων, κήπων, φυτωρίων καὶ λοιπῶν ἐκτάσεων, ὀριζομένης τῆς περιμέτρου τῆς κηρυσσομένης μεμολυσμένης ἐκτάσεως.

Ἡ περίμετρος αὕτη περιλαμβάνει:

Α') Τὰς προσβεβλημένας ὑπὸ τῆς φυλλοξήρας ἀμπέλους. Β') Μίαν ζώνην ὑποπτον, πλάτους 15 τοῦλάχιστον μέτρων. Γ') Μίαν ζώνην ἀμυνητικὴν περὶ ταύτας, τοῦλάχιστον 50 μέτρων.

Ἡ δημοσίευσις τοῦ Διατάγματος συνεπάγεται πάραυτα αὐτοδικαίως:

Α) Εἰς τὰς προσβεβλημένας ἀμπέλους καὶ τὴν ὑποπτον ζώνην, τὴν ἄμεσον ἐφαρμογὴν τῶν κατασταλτικῶν μέτρων, ἧτοι: 1) Τὴν διὰ πυρὸς καταστροφὴν τῶν πρέμων, κληματίδων, φύλλων καὶ ὑποστηριγμάτων τῆς ἀμπέλου καὶ παντὸς ἄλλου ἀντικειμένου, ὅπερ δύναται νὰ γίνῃ φορεὺς τῆς φυλλοξήρας. 2) Τὴν ἀπολύμανσιν τοῦ ἐδάφους. 3) Τὴν ἀπαγόρευσιν πάσης νέας φυτείας ἀμπέλου, ἐπὶ χρονικὸν διάστημα οὐχὶ μικρότερον τῶν 3 ἐτῶν, μετὰ τὴν βεβαίωσιν τῆς καταστροφῆς.

Β') Εἰς τὴν ἀμυντικὴν ζώνην, τὴν ἐφαρμογὴν τῶν θεραπευτικῶν μέτρων, ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν ὑποδειχθησομένων.

Γ') Καθ' ὅλην τὴν περίμετρον—τὴν χρυσοσσομένων μεμολυσμένην—τὴν ἀπομόνωσιν, ἧτοι: 1) Τὴν ἀπαγόρευσιν τῶν εἰσόδων ἐν αὐτῇ, ἄνευ ἀδείας τοῦ ἀρμοδίου ὑπαλλήλου. 2) Τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς βοσκῆς. 3) Τὴν ἀπολύμανσιν τῶν ἐργατῶν. 4) Τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς ἐξαγωγῆς ἐκεῖθεν χωμάτων, πρέμων, κληματίδων, φύλλων, φυτῶν, ἐργαλείων καὶ παντὸς ἄλλου ἀντικειμένου δυναμένου νὰ μεταδώσῃ τὴν φυλλοξήραν.

Ἀποζημίωσις.

Ἐὰν εἷς τινα ἀμπελον ἐβεβαίωθῃ ἢ παρουσία τῆς φυλλοξήρας, ὁ ἰδιοκτῆτης, νομεὺς ἢ καλλιεργητῆς τῆς ἀμπέλου τῆς ὁποίας διετάχθη ἢ καταστριφῆ, εἰς οὐδεμίαν δικαιούται ἀποζημίωσιν, ἐὰν ἡ ἀμπελὸς τοῦ ἦτο προσβεβλημένη ὑπὸ τῆς φυλλοξήρας. Ἐὰν ὅμως ἡ ἀμπελὸς, καίτοι μὴ προσβεβλημένη κατεστράφη, ὡς κεκλιμένη εἰς τὴν ὑποπτον ζώνην, παρέχεται εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην ἢ νομέα, κατ' ἐκτίμησιν πραγματογνωμόνων, ἀποζημίωσις, ἐφ' ὅσον τὸ πλάτος τῆς ὑπόπτου ζώνης υπερβαίνει τὰ 15 μέτρα. Οὐδεμία ὅμως ἀποζημίωσις παρέχεται εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην, νομέα ἢ καλλιεργητὴν ἀμπέλου, ὅστις δὲν ἐδήλωσε τὴν ἐμφάνισιν τῆς νόσου.

Ταμεῖον Ἀντιφυλλοξηρικῆς Ἀμύνης.

Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ ὑπὸ ἀνάλυσιν Νόμου θὰ ἐχρειάζοντο ἀναμφισβητήτως δαπάναι. Πρὸς κάλυψιν ὅθεν τῶν δαπανῶν τούτων συνεστήθη δυνάμει τοῦ ἰδίου 214 Νόμου τὸ Ταμεῖον Ἀντιφυλλοξηρικῆς Ἀμύνης.

Πόροι τοῦ Ταμείου.

Οἱ πόροι τοῦ Ταμείου εἶναι:

1) Αἱ ἐπιβαλλόμεναι χρηματικαὶ ποιναὶ εἰς τοὺς παραβάτας τοῦ Νόμου τούτου.

2) Πρόσθετος εἰσφορά 15 λεπτῶν κατὰ ἐνετικὸν χιλιόλιτρον σταφί-

δος Κορινθιακῆς ἐξαγομένης εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἢ εἰσαγομένης εἰς τὰς ἀποθήκας παρακρατήσεως.

3) Εἰσφορὰ 20 λεπτῶν κατὰ ἑκάτον ὀκάδας Σουλτανίνας καὶ πάσης ἄλλης σταφίδος ἐξαγομένης εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

4) Πρόσθετον τέλος λεπτῶν 2 κατ' ὀκτὼν παραγομένου ἀνύδρου οἴνο-πνεύματος ἢ πρόσθετον τέλος λεπτῶν 5 κατ' ὀκτὼν ἐπὶ τοῦ καταλισκομέ-νου πρὸς πόσιν οἴνοπνεύματος συνεισπραττομένου μετὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ οἴνοπνεύ-ματος φόρου καταναλώσεως.

5) Εἰσφορὰ 10 λεπτῶν κατὰ στρέμμα ἀμπέλου ἢ 20 λεπτῶν κατὰ 1000 ὄκ. οἴνου. Ἡ διάταξις αὕτη ἰσχύει μόνον ἐν περιπτώσει ἐπιβολῆς ἐπὶ τοῦ οἴνου ἢ τῶν ἀμπέλων ἐγγείου φόρου, μεθ' οὗ συνεισπράττεται.

6) Εἰσφορὰ 30 λεπτῶν κατὰ 1000 ὀκάδας ἐξαγομένου οἴνου. Ποσὰ κάτω τῶν 1000 ὀκάδων δὲν ὑπόκεινται εἰς εἰσφορὰν.

7) Τὰ ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν προϊόντων τῶν φυτωρίων ἔσοδα.

8) Ἐτησία εἰσφορὰ τοῦ Δημοσίου ὀριζομένη ἐν τῷ Προϋπολογισμῷ.

Ἐνθροφύσεις.

1) Αἱ δι' Ἀμερικανικῶν κλημάτων ἀνασυνιστάμεναι ἀμπελοὶ ἀπολλάσ-σονται παντὸς ἐγγείου φόρου, ἐφ' ὅσον ἤθελον ἐπιβληθῆ ἐπὶ μίαν ἑταίαν ἀφ' ἧς ἐφυτεύθησαν. Αἱ σταφιδάμπελοι ὁμοίως ἀπολαμβάνουσιν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέ-ρει τοιαύτης ἀπαλλαγῆς κατὰ τὰ διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου τῇ προτά-σει τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου ὁρισθησόμενα.

2) Αἱ φυτεῖαι Ἀμερικανικῶν ἀμπέλων ἀνεμβολιάστων πρὸς παρὸν κληματαίδων καὶ τὰ φυτώρια Ἀμερικανικῶν ἀμπέλων τὰ ἐγκατεστημένα καὶ καλλιεργούμενα κατὰ τὰς ὁδηγίας τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας, ἀπαλλάσσον-ται παντὸς ἐγγείου φόρου διὰ παντός, παρέχεται δὲ εἰς αὐτὰ δωρεὰν ἐκ τῶν δημοσίων φυτωρίων τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὴν πρώτην αὐτῶν ἐγκατάστασιν φυτὰ.

Πρὸς τούτοις εἰς τοὺς ἐγκαθιστῶντας φυτώρια ἢ φυτεῖας Ἀμερικανι-κῶν ἀμπέλων ἀνεμβολιάστων προσωρισμένων πρὸς παραγωγήν κληματαίδων πρὸς φυτεύσιν ἢ πολλαπλασιασμόν, ἐκτάσεως 5 τοῦλάχιστον στρεμμάτων, παρέχονται ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἐνυπόθηκα δάνεια, τῇ ἐγγυήσει τοῦ Ἰπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ἐπὶ τόκῳ μέχρις 6 ο/ο τοκοχρεωλυτικῶς ἐξοφλουμένων.

Προσωπικὸν τῆς φυλλοξηρικῆς ὑπηρεσίας.

Εἰς τὰς φυλλοξηριώσας καὶ μεμολυσμένας ἢ ὑπόπτους περιφερείας διο-ρίζονται Ἐπιθεωρηταὶ τῆς φυλλοξήρας, τοὺς ὁποίους βοηθοῦσιν Ἐπιμελη-ταὶ καὶ ἀνάλογος ἀριθμὸς φυλάκων.

Εἰς τοὺς Ἐπιθεωρητὰς Ἀνατίθεται ἡ ἐπιθεώρησις καὶ ἡ ἐπίβλεψις τῶν φυτεῶν, ἡ ἐποπτεία τῆς ἐφαρμογῆς τῶν κατασταλτικῶν μέτρων, τῆς ἀνασυστάσεως τῶν ἀμπελώνων καὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν φυλλοξηρικῶν διατάξεων.

Τοιοῦτος ἐν γενικαῖς γραμμαῖς εἶναι ὁ πολῦτιμος διὰ τὴν ἀμπελοουργίαν τῆς χώρας μας καὶ καθ' ὅλα τέλειος διὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην φυλλοξηρικὸς Νόμος 214.

Τί ἐγένετο μέχρι σήμερον.

Τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας εὐθὺς ὡς ἐτέθη εἰς ἐφαρμογὴν ὁ ἀνκλυθεὶς Νόμος 214 προέβη δυνάμει τοῦ ἀπὸ 11ης Ἰουλίου 1914 Β. Διατάγματος περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ὡς ἄνω νόμου εἰς τὴν κήρυξιν φυλλοξηριστῶν τῶν περιφερειῶν ἐκείνων εἰς τὰς ὁποίας ἐβεβαιώθη ἡ ὑπαρξίς τῆς φυλλοξήρας.

Τὸ αὐτὸ Ὑπουργεῖον κατὰ Ἰούλιον 1914 μετεκάλεσε ἐκ Γαλλίας τὸν σοφὸν γεωπόνον R. Viala, Γενικὸν Ἐπιθεωρητὴν τῆς ἀμπελοουργίας ἐν Γαλλίᾳ καὶ καθηγητὴν τοῦ Ἀγρονομικοῦ Ἰνστιτούτου τῶν Παρισίων, ὁ ὁποῖος περιοδεύσας τὰς πλείστας φυλλοξηριώσας περιφερείας συντάξε λεπτομερῆ μελέτην περὶ τῶν δεόντων γενέσθαι διὰ τὴν ἀνάυψτασιν τῶν ὑπὸ τῆς φυλλοξήρας καταστραφέντων ἀμπελώνων καὶ τὴν ἐν γένει τηρητέαν πορείαν, ἐν περιπτώσει ἐμφανίσεως τῆς φυλλοξήρας εἰς τοὺς ἀμπελώνας τῆς Π. Ἑλλάδος.

Φυτώρια Ἀμερικανικῶν ἀμπέλων.

Κατὰ μῆνα Ἀπρίλιον τοῦ 1914 παρηγγέθη εἰς Γαλλίαν ἰκανὸς ἀριθμὸς ἐρρίζων φυτῶν Ἀμερικανικῶν ἀμπέλων ὄλων τῶν ἐν χρήσει καὶ καταλλήλων διὰ τὸ κλῆμα καὶ ἕδαφος τῆς Ἑλλάδος ποικιλιῶν.

Τὰ μωσχεύματα ταῦτα ἐφυτεύθησαν εἰς τὴν ἐνταῦθα Γεωργικὴν Σχολήν, ἣς διετελοῦμεν τότε Διευθυντής, καὶ οὕτως ἰδρύθη τὸ Α' ἐν Ἑλλάδι φυτώριον Ἀμερικανικῶν ἀμπέλων.

Εἰς ἡμᾶς ἀνετέθη τότε ἡ Διεύθυνσις τοῦ φυτωρίου τούτου.

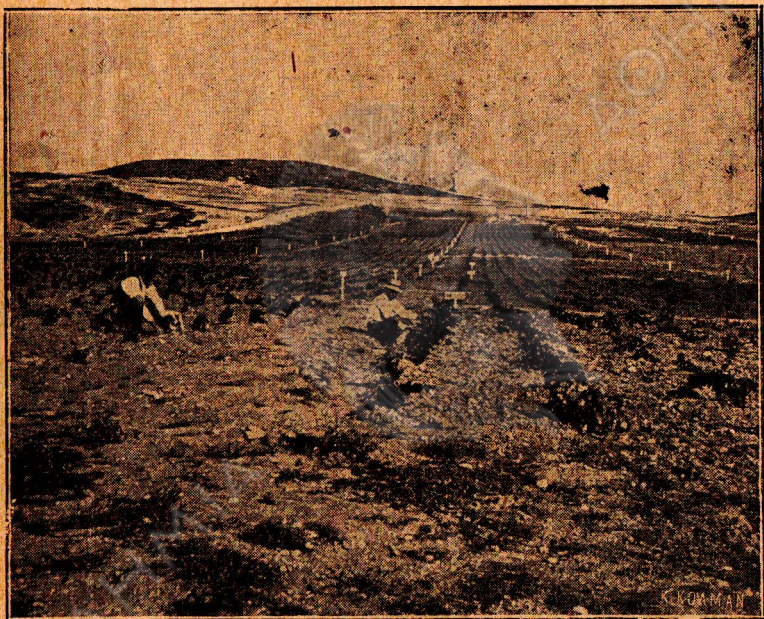
Αἱ ἐργασίαι τοῦ φυτωρίου ἔβαινον κανονικῶς καὶ εἶχμεν προετοιμάσει κατάλληλον καὶ ἐπαρκῆ ἔκτασιν, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ μετεφυτεύομεν τὰ καλῶς ἀναπτυχθέντα πλέον φυτά, ἅτινα καὶ θὰ ἀπετέλουσαν τὰς μητρικὰς φυτείας, ἐξ ὧν μετὰ παρέλευσιν διετίας, θὰ ἐλαμβάνοντο αἱ κληματίδες διὰ τοὺς πειραματισμούς, τὸν πολλαπλασιασμὸν καὶ τὴν διόδωσιν τῶν ποικιλιῶν.

Ἄτυχῶς τὰ ἐπελθόντα κατὰ τὸ 1915 πολεμικὰ γεγονότα καὶ ἡ ὑπὸ τῶν συμμαχικῶν στρατευμάτων κατάληψις τῆς Γεωργικῆς Σχολῆς, οὐ μόνον

νον παρεμπόδισαν τὴν πρόοδον τοῦ φυτωρίου, ἀλλὰ τὸνναντίον συνετέλεσαν εἰς τὴν ἐξ ὀλοκλήρου καταστροφὴν τούτου.

Οὕτως ἀπωλέσθη ὁ πρὸς πειραματισμὸν πολύτιμος χρόνος ἀπὸ τοῦ 1915 μέχρι τοῦ 1919, ὅποτε τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας ἐπρομηθεύθη καὶ πάλιν ἐκ Γαλλίας ἔρριζα καὶ ἀπλᾶ μοσχεύματα, ἅτινα τῇ ἐπιβλέψει Γάλλου τεχνίτου, ἐπὶ τούτῳ μετακληθέντος ἐκ Γαλλίας, ἐφυτεύθησαν καὶ πάλιν εἰς τὴν Γεωργικὴν Σχολήν, ἀντικαταστήσαντα οὕτω τὰς καταστραφείσας πρώτας μητρικὰς φυτείας.

Ἄτυχῶς καὶ τὸ ἔτος τοῦτο ἐπέπρωτο νὰ ἀπωλεσθῇ, διότι ὁ περὶ οὗ

Εἰκὼν 1η.

Τμήμα μητρικῶν φυτειῶν τοῦ φυτωρίου Ἀμερικανικῶν ἀμπέλων Θεσσαλονίκης κατὰ τὸ 1ον δεκαεπenthήμερον τῆς βλαστῆσεως (Μῆν Ἀπρίλιος).

ὁ λόγος Γάλλος τεχνίτης, εἴτε ἐξ ἀγνοίας, εἴτε ἐξ ἀβλεψίας ἢ ἀδιαφορίας ἐξέλεξεν ἀφ' ἑνὸς πρὸς ἐγκατάστασιν τῶν μητρικῶν φυτειῶν μέρος ἀρκετὰ ὑγρὸν, ἐνθα ἡ ὠρίμανσις τῶν κληματίδων δὲν συντελεῖται κανονικῶς καὶ ἀφ' ἑτέρου ἐτήρησεν ἀποστάσεις 0,60 μ. μεταξύ τῶν φυτῶν καὶ 1,20 μ. μεταξύ τῶν γραμμῶν, ὅπως ἀνεπαρκεῖς διὰ φυτώρια πρὸς παραγωγὴν κληματίδων Ἀμερικανικῶν ἀμπέλων.

Τὰ νέα φυτώρια Ἀμερικανικῶν ἀμπέλων (Καπουτζίδων).

Κατὰ τὸ 1920, ὅποτε ἀνετέθη ἡμῖν παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας ἢ Ἐπιθεώρησις τῆς φυλλοξερικῆς ὑπηρεσίας, κατόπιν ἐπισταμένης καὶ λεπτομεροῦς μελέτης τῶν ἀμπελουργικῶν ἀναγκῶν τῆς Μακεδονίας καὶ τῶν νήσων ἐπροτείναμεν πρὸς τὸ Προϊστάμενον Ὑπουργεῖον τὴν ἱδρυσιν μεγάλου φυτωρίου εἰς γαίαις ἤττον ὑγρὰς τῶν τῆς Γεωργικῆς Σχολῆς τοιούτων.

Ὦντως τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας ἐνέκρινε τὴν ἱδρυσιν τοῦ ἔκτοτε λειτουργοῦντος φυτωρίου εὐρισκαμένου εἰς τὸ 5ον χιλιόμετρον τῆς ὁδοῦ τῆς ἀγούσης ἐκ Θεσσαλονίκης διὰ Καπουτζίδων εἰς Χορτιάτην.

Εἰκὼν 2α.

Τμήμα μητρικῶν φυτειῶν ἐν πλήρει βλαστῆσει (Μῆν Ἰούλιος).

Τὸ φυτώριον τοῦτο κατέιχε μέχρι τοῦ Μαρτίου τρέχοντος ἔτους ἑκτασιν 91 στρεμμάτων καὶ 645 τετραγωνικῶν μέτρων.

Ἐκ τούτων : 1) Τὰ 45,620 π. μ. κατέχουσιν αἱ μητρικαὶ φυτεῖαι.

2) Τὰ 17,239 π. μ. χρησιμοποιοῦνται διὰ τὴν ριζοβολίαν τῶν ἀπλῶν μοσχευμάτων.

3) Τὰ 7 στρέμματα χρησιμοποιοῦνται διὰ τὴν ριζοβολίαν τῶν ἐμβολιασμένων.

4) Τὰ 8 στρέμματα κατέχει ὁ πειραματικὸς ἀμπελῶν.

Ἡ μὴ καλλιεργημένη ἔκτασις καταλαμβάνει 13,606 τ. μ.

Ἐκ τούτων : 1) Τὰ 9,386 τ. μ. εἶναι ἀνεπίδεκτα καλλιεργείας.

2) Τὰ 3.300 κατέχουσι τὰ οἰκῆματα καὶ ὁ περίβολος.

Ἀπὸ δὲ τοῦ Μαρτίου ἐ. ἔ. προσετέθησαν καὶ ἕτερα 150 περίπου στρέμματα, ὥστε ἡ ὀλικὴ ἔκτασις τῶν φυτωρίων ἀνέρχεται εἰς 241 στρέμματα καὶ 645 τ. μέτρα.

Φυτευθεῖσα ποικιλία.

Εἰς τὸ φυτώριον τοῦτο κατ' Ἀπρίλιον τοῦ 1920 ἐφυτεύθησαν αἱ ἐξῆς ποικιλίαι:

1) Riparia × Rupestris	3309
2) » »	3306
3) » »	101—14
4) Riparia Gloire de Montpellier	
5) Riparia × Cordifolia Rupestris	106— 8
6) Berlandieri × Riparia	420 A
7) » »	33 EM
8) » »	34 EM
9) » »	157—11
10) » »	161—49
11) Rupestris du Lot	
12) Mourvedre × Rupestris	1202
13) Chasselas × Berlandieri	41 B
14) Cabernet × Berlandieri	333
15) Aramon × Rupestris Ganjon	N° 1
16) » » »	N° 9
17) Solonis × Riparia	1616
18) Richter (Berlandieri Ressequier N° 2 × Novo Mexicana)	31
19) Richter (Berlandieri de Las Sorres × Rupestris du Lot)	99
20) Richter (Berlandieri Ressequier N° 2 × Rupestris Martin)	110

Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1922 ἤρξατο ἡ παραγωγή καὶ ἡ διάθεσις τῶν κληματίδων.

Ὅτῳ τὰ φυτώρια παρήγαγον μέχρι σήμεραν :

1922—23 = 120,000	μοσχεύματα
1923—24 = 578,000	»
1924—25 = 422,500	»
1925—26 = 611,500	»

Ἄπὸ τοῦ 1922 καὶ ἐντεῦθεν εἰς τὰ περὶ ὧν πρόκειται φυτώρια συντελοῦνται μετὰ μαθηματικῆς ἀκριβείας καὶ καθημερινῆς παρακολουθήσεως, πειράματα τῆς προσαρμογῆς τῶν Ἀμερικανικῶν ἀμπέλων εἰς τὰ Μακεδονικὰ ἐδάφη, ὡς καὶ πειράματα τῆς συγγενείας ἐνὸς ἐκάστου τῶν εἰδῶν τῆς οἴνοφόρου ἀμπέλου τῆς Παλαιᾶς καὶ νέας Ἑλλάδος χωριστὰ πρὸς μίαν ἐκάστην τῶν ποικιλιῶν τῶν Ἀμερικανικῶν ἀμπέλων.

Ὅτῳ μέχρι σήμεραν ἔχουσιν ἐμβολιασθῆ ἐπὶ τῶν Ἀμερικανικῶν ἀμπέλων, τὰ οἷα εἶδη :

Ροδίτης Χαλκίδος. Ροδίτης Ἀθηνῶν. Αὐγουλάτο ροζακί. Μαύρη κουντούρα. Σαββατιανό. Μαυροδάσκη Πατρῶν. Φιλέρι. Βοστισάνος. Φράουλα. Καπουτζιδιανὸ ἄσπρο καὶ μαῦρο. Κοριτσάνος. Μπατίκι. Τσαοῦσι. Μαῦρο Καλλονῆς (Μυτιλήνης). Μαῦρο Ναούσης. Ἴατροῦ (Ναούσης). Μαῦρο Γουμενίτης. Κολοκυθάδες (Ναούσης). Ἄετονύχι καὶ πολλὰ ἄλλα, ὡς καὶ ἡ Κορινθιακὴ σταφίς ἐπὶ ὅλων τῶν Ἀμερικανικῶν ποικιλιῶν.

Τὰ μέχρι σήμεραν ἀποτελέσματα.

Εἰς καλῶς προσαρμοζόμενα ἐννοεῖται ἐδάφη ἔδωκαν μέχρι σήμεραν λίαν ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα, ὡς πρὸς τὴν ταυτόχρονον ἀνάπτυξιν τοῦ τε ὑποκειμένου καὶ ἐμβολίου, τὴν βλάστησιν καὶ καρποφορίαν, τὰ ἐξῆς :

A') Ἐπὶ τοῦ *Berlandieri* × *Riparia* 420 A.

- 1) Τὸ Καπουτζιδιανὸ Μαῦρο.
- 2) Ὁ Ροδίτης Χαλκίδος.
- 3) Ἡ Μαύρη Κουντούρα.
- 4) Τὸ Σαββατιανό.
- 5) Τὸ Ροζακί.
- 6) Ὁ Κοριτσάνος.

B') Ἐπὶ τοῦ *Rupestris du Lot*.

- 1) Τὸ Ἄετονύχι.
- 2) Τὸ Μαῦρο Καλλονῆς.
- 3) Τὸ Μαῦρο Καπουτζιδίων.
- 4) Ὁ Καδίτης.

Γ') Ἐπὶ τοῦ 3309.

1.) Τὸ Μαῦρο Καλλονῆς.

2.) Ὁ Ροδίτης.

3.) Ἡ Φράουλα.

4.) Τὸ Φιλέρι.

Τὸ πλείστον τῆς ἐτησίας παραγωγῆς τῶν μωσχευμάτων φυτεύονται καὶ ἐκ τούτων παράγονται ἔρριζα ἀπλᾶ μωσχεύματα, ἅτινα διατίθενται μὲ τὴν

Εἰκὼν 3η.

Ἀγγλικὸς ἐπιτραπέζιος ἐμβολιασμὸς διὰ χειρὸς καὶ διὰ μηχανῆς.

τιμὴν τοῦ κόστους τῶν 0,60—0,80 λεπτῶν ἕκαστον εἰς τοὺς αἰτοῦντας ἀμπελουργούς.

Τὰ ὑπόλοιπα μωσχεύματα τὰ ἔχοντα διάμετρον ἐπιτρέπουσαν τὸν ἐμβο-

λιασμών έμβολιάζονται δια τοῦ Ἀγγλικοῦ έπιτραπεζίου έμβολιασμοῦ καί τὸ έτήμενον έτος διατίθενται μετὴν τιμὴν τοῦ κάστου τῶν 2—2,50 δραχμῶν έκαστον.

Τὰ περι ὧν πρόκειται φυτώρια κατώρθωσα μέχρι σήμερα νὰ ἔχουν έπιτυχίας πλέον ἢ ικανοποιητικὰς ὡς πρὸς τὰς αποδόσεις τῶν ἀπλῶν έρρίζων καί έμβολιασμένων μοσχευμάτων.

Οὕτω ὁ μέσος ὅρος τῶν έπιτυγχανόντων ἀπλῶν έρρίζων εἶναι 70 ο/ο δι' ὅλας ὁμοῦ τὰς ποικιλίας, τῶν δὲ έμβολιασμένων έρρίζων 65—70 ο/ο.

Εἰκὼν 4η.

Ἐξαγωγή τῶν έμβολιασμένων μοσχευμάτων μετὰ τὴν ἐν θερμοθαλάμοις προβλαστῆσίν των.

Αἱ έπιτυχίαι τοῦ έπιτραπεζίου έμβολιασμοῦ φθάνουν τὰ 98 ο/ο. Αἱ δὲ τῆς στρωματώσεως καί τῆς εἰς εἰδικούς θερμοθαλάμους προβλαστῆσεως εἰς 94—95 ο/ο.

Ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε γενομένων ἐπὶ ἐξαετῆαν πειραμάτων ἀποδεικνύεται ὅτι ζήτημα συγγενείας τῶν Ἀμερικανικῶν ἀμπέλων πρὸς τὰ διάφορα εἶδη τῆς οἰνοφόρου ἀμπέλου δὲν ὑπάρχει ἐκεῖ ὅπου ἡ προσαρμογὴ τῶν Ἀμερικανικῶν ἀμπέλων πρὸς τὰ διάφορα εἰσὶν εἶδη εἶναι καλή.

Διὰ τοῦτο εἰς τὸ Γ' Κεφάλαιον τῆς παρούσης μελέτης θέλωμεν ἀνα-

πύξει λεπτομερῶς τὰ ἐνδεικνύμενα μέτρα, ὡς πρὸς τὸ σοβαρὸν τοῦτο ζήτημα τῆς προσαρμογῆς.

Ἐκ παραλλήλου πρὸς τὰ συντελούμενα ἐντὸς τῶν φυτωρίων πειράματα προσαρμογῆς, ἡ φυλλοξερική ὑπηρεσία παρακολουθεῖ καὶ τὰς εἰς τὰ περίε τῶν φυτωρίων ἀνασυνισταμένας ἐπὶ Ἀμερικανικῶν ὑποκειμένων ἀμπέλους καὶ οὕτω μορφώνει σαφῆ ἰδέαν τῆς ἐπιτυχίας μιᾶς ἐκάστης τῶν ποικιλιῶν ἐπὶ διαφόρου φύσεως ἔδαφῶν.

Γαλλικαὶ ποικιλίαι.

Πρὸς τούτοις ἀπὸ τοῦ 1922 ἐρυτεύθησαν εἰς τὰ φυτώρια διάφοροι ἐπιτραπέζιοι Γαλλικαὶ ποικιλίαι ἐπὶ τῶν Berlandieri × Riparia 420 A, Rupestris du Lot καὶ Riparia × Rupestris 3309.

Εἰκὼν δευτέρα.

Ἄνοιγμα χανδάκων διὰ τὴν φύτευσιν τῶν μοσχευμάτων πρὸς ριζοβυλίαν.

Οὕτω μέχρι σήμερον αἱ Γαλλικαὶ ποικιλίαι τοῦ Muscat d'Alexandrie, Muscat d'Anbourg, Chasselas rose, Chasselas dorée ἔδωσαν θαυμάσια ἀποτελέσματα.

Ἴταλικαὶ ποικιλίαι.

Κατὰ τὸ τρέχον ἔτος ἐφυτεύθησαν αἱ ἐπόμεναι Ἴταλικάι ποικιλίαι.

- 1) Chira.
- 2) Grosse perle noire.
- 3) Gugliatica nera.
- 4) Madeleine Argevine.
- 5) Malvasia Napoletana.
- 6) Moscata Cerletti.
- 7) Pinot Madeleine.
- 8) Prince Alberte.
- 9) Tokai grigio.
- 10) Uva sacra di Bari.
- 11) Sultanina rosea.
- 12) Moscata bianca precocissima.
- 13) Frankental.
- 14) Chasselas rose.
- 15) Chasselas Bulery.

Βουλγαρικαὶ ποικιλίαι.

Πρὸς τούτοις ἐφυτεύθησαν 15 εἶδη Βουλγαρικῶν ποικιλιῶν.

Οὕτω μετὰ παρέλευσιν 4—5 ἐτῶν θὰ ἔχωμεν μορφώσει σαφῆ γνῶμην περὶ τῆς ἐν Μακεδονίᾳ ἐπιτυχίας μιᾶς ἐκάστης τῶν εἰρημένων Ἴταλικῶν καὶ Βουλγαρικῶν ποικιλιῶν.

Ἐἶδη κλαδευμάτων.

Ἐπειδὴ, ὡς τυγχάνει γνωστὸν, εἶδη τινα τῆς οἰνοφόρου ἀμπέλου (Τσαούσι), ἢ σταφιδάμπελος καὶ σουλτανίνα ἐμβολιαζόμενα ἐπὶ Ἀμερικανικῶν τινῶν ποικιλιῶν ἀνθορροῦσι καὶ ἰδίως ἂν ἐφαρμοσθῆ καὶ εἰς ταῦτα τὸ βραχὺ κλάδευμα, διὰ τοῦτο εἰς τὰ φυτώρια συντελοῦνται πειράματα διαφόρων κλαδευμάτων.

Οὕτω ἐκτὸς τοῦ συνήθους κυπελοειδοῦς κλαδευματος ἐφαρμόζεται τὸ μικτὸν κλάδευμα κατὰ τὸ σύστημα τοῦ Docteur Guyot.

Περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ τελευταίου τούτου κλαδευματος, τὸ ὁποῖον ἔδωκε κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος τῆς ἐφαρμογῆς του θαυμάσια ἀποτελέσματα, δὲν δυνάμεθα νὰ ἀποφανθῶμεν μετὰ πεποιθήσεως καὶ νὰ συστήσωμεν τοῦτο εἰς τοὺς ἀμπελουργοὺς πρὸ τῆς παρελεύσεως 3—4 ἐτῶν εἰσέτι.

Κατ' εὐθείαν παραγωγὰ.

Ἐπειδὴ ἐσχάτως εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ ἰδίως ἐν Γαλλίᾳ εἶδη τινὰ κατ' εὐθείαν παραγωγὰ (producteurs directs) ἔδωσαν θαυμάσια ἀποτελέσματα οὐ μόνον ἀφθόνου παραγωγῆς, ἀλλὰ καὶ πραγματικῆς ἀντοχῆς εἰς τὰς κρυπτογαμικὰς ἀσθeneίας, χωρὶς αἱ σταφυλαὶ νὰ παρουσιάζωσι κατὰ τὴν βρωσίν των τὴν χαρακτηρίζουσαν τὰς σταφυλὰς τῶν κατ' εὐθείαν παραγωγῶν γεῦσιν fox. Διὰ τοῦτο εἰς τὰ φυτώρια Θεσσαλονίκης ἐφυτεύθησαν κατὰ τὸν Μάρτιον τοῦ 1925 τὰ ἐξῆς εἶδη τῶν κατ' εὐθείαν παραγωγῶν:

1) Seibel 4986	4) Seibel 5455
2) » 4643	5) Conder 3
3) » 4995	

Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος (ἔτος φυτεύσεως) οὐδένα ψεκασμὸν καὶ οὐδεμίαν θείωσιν ἐδέχθησαν ταῦτα καὶ ἐν τούτοις ἂν καὶ τὸ ἔτος τοῦτο ἦτο εὐ-

Εἰκὼν 6η.

Φύτευσις ἐμβολιασμένων μοσχευμάτων.

νοῖκόν διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν κρυπτογαμικῶν ἀσθeneiῶν δὲν παρατηρήθη οὔτε ἡ παραμικρὰ προσβολή.

Τοῦτ' αὐτὸ συνέβη καὶ κατὰ τὸ τρέχον ἔτος, τὸ ὁποῖον ἦτο κατ' ἐξοχὴν βροχερόν.

Ἐκείνο ὅμως τὸ ὁποῖον μᾶς ἔχει κυριολεκτικῶς καταπλήξει εἶναι ὅτι κατὰ τὸ τρέχον ἔτος τινὲς τῶν ποικιλιῶν (S. 4986 καὶ S. 4643) εἶναι κατὰφορτοὶ σταφυλῶν, ἐνῶ εἰς τὰ εἶδη τῆς οἰνοφόρου ἀμπέλου τὸ δεύτερον ἔτος τῆς φυτεύσεως οὔτε ἡ ἐλαχίστη παραγωγή παρατηρεῖται.

Διὰ τοῦτο ἐθεωρήσαμεν ἀπαραίτητον νὰ φωτογραφήσωμεν πρέμνα τινὰ τῶν ποικιλιῶν τούτων.

Ἄτυχῶς δὲν συνετελέσθη εἰσέτι ἡ ὠρίμανσις, ἡ δὲ παραγωγή των δὲν θὰ μᾶς ἐπιτρέψῃ κατὰ τὸ τρέχον ἔτος νὰ οἰνοποιήσωμεν τὰς σταφυλάς τού-

Εἰκὼν 7η.

Παράγωμα ἐμβολιασμένων μοσχευμάτων.

τας, διὰ νὰ ἔχωμεν ἀποτελέσματα, διότι ἔχομεν φυτεύσει μόνον 20—25 πρέμνα ἐξ ἐκάστης ποικιλίας καὶ αἱ ποσότητες τῶν σταφυλῶν μιᾶς ἐκάστης τῶν ποικιλιῶν δὲν θὰ εἶναι ἐπαρκεῖς πρὸς τοῦτο.

Φυτώρια Ναούσης.

Ἐπειδὴ μετὰ τὴν Μικρασιατικὴν καταστροφὴν παρατηρήθη μεγάλη ζήτησις Ἀμερικανικῶν ἀμπέλων καὶ τὰ ἐν Θεσσαλονικῇ φυτώρια ἦσαν ἀνεπαρκῆ, ἀπεφασίσθη ἡ ἴδρυσις καὶ ἑτέρου μεγάλου φυτωρίου ἐν Ναούσῃ.

Τὸ φυτώριον τοῦτο δὲν ἤρχισε εἰσέτι νὰ ἀποδίδῃ, διότι μόλις κατὰ τὸν Μάρτιον τοῦ 1925 ἐφυτεύθησαν τὰ μητρικὰ φυτά.

Πάντως ἐπειδὴ κατέχει ἑκτασιν 150 περίπου στρεμμάτων θὰ δυνηθῆ μετὰ τριετίαν νὰ ἀποδίδῃ κατ' ἔτος 1,500.000 μοσχεύματα.

Καὶ εἰς τὸ φυτώριον τοῦτο θὰ πραγματοποιηθῶσι τὰ αὐτὰ πειράματα, ἅτινα συνετελέσθησαν εἰς τὰ φυτῶρια Θεσσαλονίκης.

Ἐνοσίχθων φυτώριον Μυκόνου.

Ἐπειδὴ, ὡς γνωστόν, τὰ Ἀμερικανικὰ κλήματα ἀντέχουσι μὲν εἰς τὰς προσβολὰς τῆς φυλλοξήρας, εἶναι ὅμως οἱ κυριώτεροι φορεῖς τοῦ ἐντόμου, ὁ δὲ Νόμος 214 ἀπαγορεύει, διὰ τὸν λόγον ἀκριβῶς τοῦτον, τὴν μεταφο-

Εἰκὼν 8η.

Παράχωμα ὁλοκλήρου τοῦ μοσχεύματος μετὰ τὸ φύτεμα.

ράν, φύτευσιν καὶ πολλαπλασιασμὸν τῶν Ἀμερικανικῶν ἀμπέλων εἰς μὴ φυλλοξηριώσας περιφερείας καὶ ἐπειδὴ παρίστατο ἀπόλυτος ἀνάγκη νὰ ἰδρυθῶσι τοιαῦτα φυτῶρια καὶ εἰς τὰς μὴ φυλλοξηριώσας περιφερείας καὶ ἰδίως εἰς Π. Ἑλλάδα, διὰ τὴν ἐπαρκῆ παραγωγὴν μοσχευμάτων, ἐν περιπτώσει ἐμφανίσεως τῆς φυλλοξήρας καὶ ἰδίως διὰ τὴν μελέτην τῶν καταλλήλων ποικιλιῶν ἐν σχέσει πρὸς τὰ διάφορα ἐδάφη τῆς Π. Ἑλλάδος, ἀπεφασίσθη ἡ ἰδρυσις, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 15 τοῦ Νόμου 214, τοῦ ἀνόσου φυτωρίου ἐν Μυκόνῳ.

Ὅτω κατὰ τὸ φθινόπωρον τοῦ 1922 τὰ φυτώρια Θεσσαλονίκης συνέ-
λεξαν κατόπιν ἐπιμελιῶς διαλογῆς περὶ τὰ 10,000 μοσχεύματα πατρῶν τῶν
καλλιεργουμένων ἐν αὐταῖς ποικιλιῶν Ἀμερικανικῶν ἀμπέλων.

Τὰ μοσχεύματα ταῦτα ἀπελυμάνθησαν ἐπιμελιῶς καὶ ἀπεστάλησαν εἰς
τὴν νῆσον Μύκονον, ἣτις καὶ ἐκηρύχθη φυλλοξηριώτα.

Τὰ μοσχεύματα ταῦτα ἐφύτεύθησαν οὕτως ἐκεῖ ἀναμιξ μετὰ διαφόρων
ποικιλιῶν Εὐρωπαϊκῶν ἀμπέλων.

Εἶναι γνωστὸν πόσον ἡ φυλλοξήρα προτιμᾷ τὰς Εὐρωπαϊκὰς ἀμπέλους
τῶν Ἀμερικανικῶν τοιούτων. Ἐπομένως ἂν εἰς τὰ φυτεθέντα μοσχεύ-
ματα ὑπῆρχεν ἔτι καὶ ἐν ἔντομον φυλλοξήρας μὴ καταστραφέν διὰ τῆς
ἀπολυμάνσεως, τὸ ἔντομον τοῦτο θὰ προσβάλλῃ πάραυτα τὰς ρίζας τῶν πα-
ρακειμένων Εὐρωπαϊκῶν ἀμπέλων. Τοιοιτοτρόπως θὰ γίνῃ αἰσθητὴ ἡ ὑ-
παρξίς τῆς, διὰ τὸν λόγον δὲ τοῦτον ἐφύτεύθησαν ἀναμιξ αἱ Εὐρωπαϊκαὶ
ἀμπελοι, διότι: ἂν παρέμενον μόνον αἱ Ἀμερικανικαί, ἐπειδὴ ἀντέχουσιν εἰς
τὰς προσβολὰς τοῦ ἐντόμου θὰ ἦτο δυσχερὴς ἡ ἀνεύρεσις τούτου (τοῦ ἐν-
τόμου).

Μετὰ πάροδον ἐξαετίας, ἤτοι τὸ φθινόπωρον τοῦ 1928, ἐὰν ἡ φυλλο-
ξήρα δὲν ἐμφανισθῆ οὐδὲποτε οὐ μόνον εἰς τὰς ἀμπέλους τοῦ φυτωρίου ἀλλὰ
καὶ ὀλοκλήρου τῆς νήσου Μυκόνου, τότε ἐδείξα τοῦ Φυτοπαθολογικοῦ Συμ-
βουλίου θὰ μεταφερθῶσι μοσχεύματα καὶ φυτὰ εἰς Κρατικὰ φυτώρια εὐρι-
σκόμενα εἰς μὴ φυλλοξηριώσας περιφερείας, ὡς πρὸς τὸν σκοπὸν τῶν ὡς
ἐλέχθη ἀνωτέρω δοκιμῶν.

Μεταδόσεις τῆς φυλλοξήρας διὰ τῶν ἀνόσων φυτωρίων.

Οὐδεὶς ἀπολύτως φόβος ὑπάρχει μεταδόσεως τῆς φυλλοξήρας διὰ τῆς
καλλιεργείας ἀνόσων κλημάτων Ἀμερικανικῶν ἀμπέλων, διότι ὡς ἀμέ-
σως ἀνωτέρω ἐλέχθη, ἡ μεταφορὰ τῶν μοσχευμάτων θὰ ἐπιτραπῆ, ὅταν
βεβαιωθῆ ἡ ἔλλειψις τοῦ ἐντόμου τῆς φυλλοξήρας εἰς τὰ φυτώρια καὶ εἰς
ὀλόκληρον τὴν νῆσον.

Ἐξ ἄλλου τὰ μοσχεύματα θὰ φυτεύονται εἰς τοὺς πειραματικοὺς
σταθμοὺς τοῦ Κράτους ἀναμιξ μετὰ ποικιλιῶν Εὐρωπαϊκῶν ἀμπέλων.

Ἐξ ἄλλου ἡ μέθοδος αὕτη, ἣτις τὸ πρῶτον κατὰ τὸ 1902 ἐπροτάθη
ὑπὸ τοῦ κ. Σ. Χασιώτου καὶ ἣτις ἐγένετο ἀσφατῆ ὑπὸ ἐπισημοῦ συσταθεί-
σης τότε παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπιτροπῆς ὑπὸ τῶν κ. κ.
Σ. Χασιώτου, Σ. Ἰασιμίδου, Π. Δεκάζου, Κ. Ἰσακίδου, Σ. Ξανθοπούλου,
Φ. Παλιατσέα, ἐφηρμόσθη ἀπὸ τοῦ 1900 παρὰ τῆς Ἰταλικῆς Κυβερνή-
σεως, ἣτις ἐχορήγησε ἄνοσα κλήματα καὶ εἰς ἰδιώτας καὶ εἰς συναιτερι-
σμοὺς πρὸς σχηματισμὸν φυτωρίων.

Τὰ φυτώρια ταῦτα κατ' ἐπίσημον ἀνακοινωθὲν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας τῆς Ἰταλίας, ἀντεπειρήθησαν πρὸς μίαν πραγματικὴν ἀνάγκην τῆς Ἰταλικῆς ἀμπελοουργίας καὶ ἐξεπλήρωσαν πλήρως τὸν σκοπὸν τῶν.

Ἄλλὰ καὶ κατὰ τὸ 1914, ὅταν ἐπρόκειτο νὰ συνταχθῇ ὁ περὶ φυλλοξήρας γνωστὸς ἤδη εἰς τὸν ἀναγνώστην Νόμος 214, ἠρωτήθη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας τὸ Ἀνώτατον ἐπὶ τῆς φυλλοξήρας Συμβούλιον τῆς Γαλλίας καὶ ἐπεδοκίμασε καθ' ὅλα τὴν μέθοδον ταύτην.

Ἡ ἴδρυσις ὅθεν τοιοῦτου ἀνόσου φυτωρίου ἦτο ἡ ἐνδεδειγμένη μόνη λύσις διὰ τὴν παρασκευὴν σοβαρᾶς ἀμύνης τῆς Π. Ἑλλάδος κατὰ τῆς φυλλοξήρας.

Τοιοτοτρόπως ἀντιλαμβάνεται ὁ ἀναγινώσκων τὴν παροῦσαν διατριβὴν ὅτι: ὅπως ἀθροῦδως συνετελέσθη ἐπίπονος, δαπανηρὰ καὶ εἰς ἄκρον σοβαρὰ ἐργασία ἐν σχέσει μὲ τὴν ἀμυναν κατὰ τῆς φυλλοξήρας καὶ ἤτις ἐργασία ἔδωκεν ἤδη τοὺς ἀναμενομένους καρπούς της.

Τί πρέπει νὰ γίνῃ εἰς τὰς φυλλοξηρώσας περιφερείας.

Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1923 καὶ ἐντεῦθεν παρατηρεῖται μεγάλη ὥθησις διὰ τὴν καλλιέργειαν τῆς ἀμπέλου ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Θράκῃ, ἐνθα ἐξ αἰτίας τῆς φυλλοξήρας καὶ τῶν ἀλλεπαλλήλων πολεμικῶν γεγονότων ἡ ἀμπελοურγία ὑστέρει κατὰ πολὺ τῶν λοιπῶν καλλιεργειῶν.

Ἰδίως ἀπὸ τοῦ 1924—25 λόγῳ τῆς ἀποκαταστάσεως πολλῶν οἰκογενειῶν ἀμπελοουργῶν ἐκ Μ. Ἀσίας καὶ Θράκης ἡ ζήτησις Ἀμερικανικῶν ἀμπέλων τῆξήθη κατὰ πολὺ διὰ νὰ φθάσῃ εἰς ἀπίστευτον βαθμὸν κατὰ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος ἔτους 1925 καὶ κατὰ τὸ τρέχον ἔτος, ὥστε νὰ εἶναι ἀδύνατον εἰς τὰ Κρατικὰ φυτώρια Ἀμερικανικῶν ἀμπέλων Θεσσαλονίκης, καὶ ἂν ἀκόμη κατεῖχον ἑκτασιν δεκαπλασίαν τῆς σημερινῆς τῶν τοιαύτης, νὰ ἐπαρκέσωσι.

Ταῦτο δὲ διότι ἤρξαντο καταφθάνουσαι αἱ χιλιάδες ἀμπελοουργῶν ἐκ τῶν ἀνταλλαξίμων τῆς Βουλγαρίας εἰς πλείστας περιφερείας τὰς ὁποίας ἤκμαζεν, ὡς γνωστόν, ἡ ἀμπελοურγία χάρις εἰς τοὺς Ἑλληνας ἀμπελοουργούς.

Ὁ καλπάζων πολλαπλασιασμὸς τῶν ἀμπελώνων τῆς Βορείου Ἑλλάδος δὲν πρέπει νὰ ἀφήσῃ ἀμέριμον τὸ Κράτος καὶ ὡς πρὸς τὸ σοβαρὸν ἐπόμενον ζήτημα.

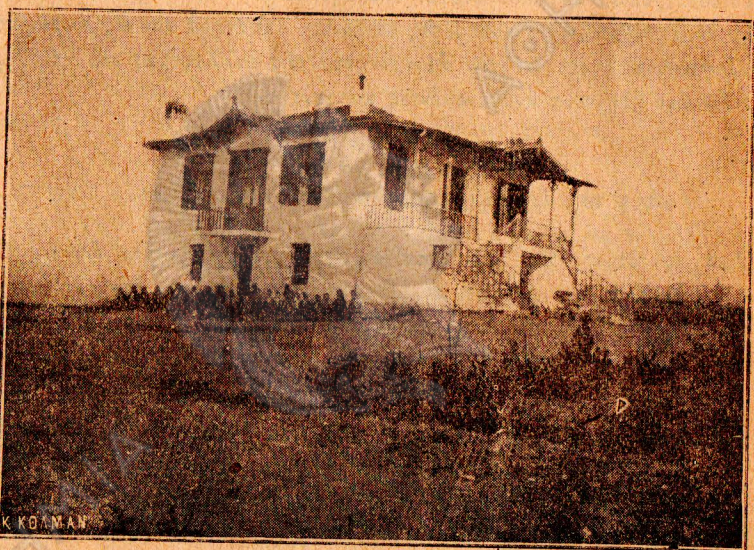
Τὸ τῆς προσαρμογῆς τῶν Ἀμερικανικῶν ὑποκειμένων εἰς τὰ Μακεδονικὰ καὶ Θρακικὰ ἐδάφη.

Τὸ ζήτημα τῆς προσαρμογῆς, τῆς ἐκλογῆς δηλ. τῆς καταλλήλου

ποικιλίας Ἀμερικανικῆς ἀμπέλου ἀναλόγως τῆς φυσικῆς συστάσεως τῶν ἐδαφῶν εἶναι κατὰ τὴν γνώμην ἡμῶν λίαν σοβαρὸν καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐξαρτᾶται κατὰ 80 ο/ο ἡ ἐπιτυχία τῶν ἐπὶ Ἀμερικανικῶν ὑποκειμένων ἐμβολιασμένων ἀμπέλων.

Ἄν δὲ εἰς τὴν φυσικὴν σύστασιν τῶν ἐδαφῶν προστεθῆ καὶ ὁ προσδιορισμὸς τοῦ ἐν τῷ ἐδάφει ὑπάρχοντος ἀνθρακικοῦ ἀσβεστίου τότε ἡ ἐπιτυχία θὰ εἶναι ἀναμφισβητήτως πλήρης.

Λόγω τῆς θέσεως ἣν κατέχου ἐν τῇ δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ μᾶς ἐδόθη πολλάκις ἀφορμὴ νὰ πεισθῶμεν ὅτι οἱ ἀμπελοουργοὶ τόσοι οἱ ἐκ Μικρᾶς Ἀσίας ὅσοι καὶ οἱ ἐκ Βουλγαρίας τοιοῦτοι (δὲν ἀναφέρουμεν τοὺς Μακε-

Εἰκὼν 9η.

οἴκημα Διευθύνσεως Φυτωρίων.
Θεσσαλονίκης.

δόνας, διότι οὐδεμίαν πεῖραν ἐπὶ τοῦ παρόντος ἔχουσιν ὡς πρὸς τὰ Ἀμερικανικὰ κλήματα) δὲν δίδουσιν εἰμὴ ἐλάχιστην προσοχὴν εἰς τὴν ἐκλογὴν τῆς καταλλήλου ποικιλίας Ἀμερικανικῶν ἀμπέλων διὰ τὴν ἴδρυσιν τῶν ἀμπελῶνων των.

Οὗτοι ἀγνοοῦσιν ἀναμφιβόλως ὅτι καὶ αἱ πλέον ἀντίγουςαι εἰς τὰς προσβολὰς τῆς φυλλοξήρας Ἀμερικανικαὶ ἀμπελοι, ὅταν ἡ προσαρμογὴ των εἰς τὰ ἐδάφη των δὲν εἶναι καλὴ, χάνουσιν ὄχι μόνον τὴν φυλλοξηρικὴν των ἀντοχὴν, ἀλλὰ καὶ τὴν παραγωγικότητά των. Ὀλίγον δὲ κατ'

ολίγον εξασθενοῦσι καὶ καταστρέφονται εἰς χρόνον κατὰ πολὺ μικρότερον τοῦ κανονικοῦ.

Οἱ ὡς ἄνω ἀμπελοουργοί, ἐπειδὴ εἰς τὴν πατρίδα των εἶχον φυτεύσει ὁ μὲν τὴν ποικιλίαν Mourvedre × Rupestris 1202, ὁ δὲ τὴν Rupestris du Lot καὶ ὁ ἄλλος τὴν Chasselas Berlandieri 41 B. κ.λ.π. ἔχουν σχηματίσει πεποίθησιν, ὅτι αἱ ἴδιαι ποικιλίαι θὰ εὐδοκιμήσουν καὶ εἰς τοὺς ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Θράκῃ ἀγρούς των.

Διὰ τὸν λόγον τοῦτον καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐκ τῶν προτέρων μηχανικῆς ἀναλύσεως τοῦ ἐδάφους (διότι τινὲς νομίζουσι ὅτι μίᾳ ἀπλῇ ἀσβεστομέτρῃ-
εις ἀρκεῖ) προμηθεύονται διαφόρους ποικιλίας Ἀμερικανικῶν ἀμπέλων, ἃς καὶ φυτεύουσιν.

Αἱ ποικιλίαι αὗται εἰς τινὰς περιφερείας δυνατόν, κατὰ τύχην νὰ προσταρμύζωνται πρὸς τὰ ἐδάφη ἐκεῖνα καὶ νὰ ἐπιτύχωσιν εἰς τὰς πλείεστας ἔμως περιφερείας ἀσφαλῶς θὰ ἀποτύχωσιν.

Ἡμεῖς λόγῳ τῆς ἐιδικότητός μας καὶ τῶν πειραμάτων τῆς προσταρμογῆς τῶν Ἀμερικανικῶν ἀμπέλων τὰ ὁποῖα ἀπὸ τοῦ 1920—21 μετὰ θρησκευτικῆς εὐλαβίας καὶ σχολαστικότητος παρακολουθοῦμεν, δὲν παρελείψαμεν νὰ κρούσωμεν ἐν καιρῷ τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου εἰς τοὺς ἀμπελοουργοὺς τῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης καὶ διὰ τοῦ ἡμερησίου ἐντοπίου Τύπου συνστήσαμεν εἰς αὐτοὺς νὰ λάβωσι σοβαρῶς ὑπ' ὄψει των τὸ ζήτημα τῆς προσταρμογῆς.

Ἐν τούτοις ἐσχάτως ἐλάβομεν αἰτήσεις ἀπὸ διαφόρους ἀμπελοουργοὺς ἵνα τοῖς ἐπιτρέψωμεν τὴν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσγωγὴν ποικιλίας (Mourvedre × Rupestris 1202), τὴν ὁποίαν ἤθελον φυτεύσει (ὡς οἱ ἴδιοι ὡμολόγησαν) εἰς ἐδάφη ξηρά, ἀβαθῆ, πτωχά. Ὅποια ἀπογοήτευσίς διὰ τοὺς πτωχοὺς ἐκείνους πρόσφυγας ἀμπελοουργοὺς, ἂν τοῖς ἐδίδοτο παρ' ἡμῶν ἡ ἄδεια αὐτῆ καὶ μετὰ παρέλευσιν διετίας ἔβλεπον τὰς ἀμπέλους των ξηρανομένης!

Ἡ φυλλοξηρική ὑπηρεσία, τῆς ὁποίας ἔχω τὴν τιμὴν νὰ προΐσταμαι, ἂν καὶ τελείως ἀπογομνωμένη καὶ αὐτοῦ ἀκόμη τοῦ ἀπαραιτήτου βοηθητικοῦ προσωπικοῦ ἔπραξε καὶ πράττει πᾶν τὸ δυνατόν, ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο.

Ἀλλὰ δὲν εἶναι εὐκόλον ἢ μᾶλλον εἶναι ἀδύνατον, ὅσοιδήποτε γεωπῶ-
νοι καὶ ἂν ἀσχοληθῶσι μὲ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτὴν νὰ ἐπαρκέσωσιν, ἂν δὲν τροποποιηθῇ ὁ φυλλοξηρικός Νόμος 214.

Ὁ Νόμος οὗτος, τοῦ ὁποίου τὰ κυριώτερα ἄρθρα ἀνελύθησαν εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς παρούσης μελέτης, ἦτο, δύναται τις νὰ εἴπῃ, τέλειος, ἀλλὰ διὰ τὰς συνθήκας τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

Δὲν ἦτο βεβαίως δυνατόν ὁ Νομοθέτης τοῦ 1914 νὰ προβλέψῃ τὴν

Μικρασιατικήν καταστροφήν και την ἄφιξιν χιλιάδων οἰκογενειῶν ἀμπελοφυγῶν ἐκ Μικρᾶς Ἀσίας, Θράκης καὶ Βουλγαρίας.

Ἦδη ὁπότε εὐρισκόμεθα ὑπὸ ὄλως νέας συνθήκας καὶ λόγῳ τῆς μεγάλης ζητήσεως Ἀμερικανικῶν ἀμπέλων, κατ' ἀνάγκην γίνεται εἰσαγωγή ἑκατομμυρίων μοσχευμάτων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ ληφθοῦν δ.ἀ τῆς Νομοθετικῆς ὁδοῦ τὰ ἐπόμενα μέτρα:

Α'. ΠΡΟΣΩΠΙΚὸν τῆς φυλλοξηρικής ὑπηρεσίας.

Μετὰ τὴν κατάργησιν τῶν γραφείων τῶν Νομογεωπόνων ἢ τὴν συγχώνευσιν ἐνίῳν τούτων μετὰ τῶν γραφείων Ἐποικισμοῦ, ἐνδείκνυται :

α') Ὁ διορισμὸς ἐνὸς φυλλοξηρικοῦ ἐπιθεωρητοῦ εἰς ἕκαστον τῶν φυλλοξηριῶντων Νομῶν Μακεδονίας, Θράκης καὶ Νήσων.

Ἐπειδὴ δὲ οἱ πλείστοι τῶν ἀνωτέρας μορφώσεως γεωπόνων ὑπηρετοῦσιν εἰς τὸν Ἐποικισμὸν Μακεδονίας καὶ οἱ ἄλλοι εἶναι ἀπησχολημένοι μὲ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν ἀκτημόνων γεωργῶν, θὰ ἔπρεπε νὰ ἐποποθετεῖτο ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀνὰ εἰς Ἐπιμελητῆς εἰς ἕκαστον Νομὸν.

Οἱ Ἐπιμεληταὶ οὗτοι πρὸ πάσης ἄλλης ἐργασίας εἶναι ἀπαραίτητοι νὰ παρακολουθήσωσιν ἐπὶ τρίμηνον τοῦλάχιστον τὰς ἐν τοῖς φυτωρίοις Θεσσαλονίκης συντελουμένας ἐργασίας καὶ ἀποκτήσωσιν οὕτω ἀρκετὴν πείραν, ὡς πρὸς τὸν προσδιορισμὸν τῶν καταλλήλων ποικιλιῶν Ἀμερικανικῶν ἀμπέλων.

β') Νὰ μὴ ἐπιτρέπηται (διὰ Νόμου) εἰς οἰονδήποτε νὰ ἰδρύσῃ ἀμπελῶνα ἢ νὰ ἀνασυστήσῃ τὸν ὑπὸ τῆς φυλλοξήρας κάταστραφέντα τοιοῦτον προτιῦ λάβῃ τὴν ἄδειαν ὑπὸ τοῦ εἰδικοῦ ὑπαλλήλου (φυλλοξηρικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ ἢ φυλλοξηρικοῦ Ἐπιμελητοῦ).

Ὁ ὑπάλληλος οὗτος θὰ ἐξετάσῃ:

1) Ἄν τὸ ἔδαφος εἶναι κατάλληλον δι' ἀμπελοφυτεῖαν.

2) Ποία ποικιλία προσαρμόζεται εἰς τὸ ἔδαφος ἐκεῖνο. (Προσδιορισμὸς κατόπιν μηχανικῆς ἀναλύσεως καὶ ἀσβεστομετρήσεως).

3) Ποία ἔκτασις πρόκειται νὰ φυτευθῇ δι' ἀμπέλου ὑπὸ τοῦ αἰτῶντος.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὡς ἄνω στοιχείων ἢ φυλλοξηρική ὑπηρεσία θὰ δίδῃ τὴν σχετικὴν ἄδειαν ἀγορᾶς ἢ εἰσαγωγῆς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ τῆς καταλλήλου ποικιλίας ὡς καὶ τοῦ ἀναλογούντος ἀριθμοῦ κλημάτων (διὰ νὰ μὴ ἔχῃ ὁ αἰτῶν πλεονασμὸν Ἀμερικανικῶν κλημάτων, ἅτινα νὰ μεταπωλῇ, ὡς γίνεται σήμερον, εἰς ἄλλους τῶν ὁποίων τὰ ἐδάφη δὲν εἶναι κατάλληλα διὰ τὰς ποικιλίας ταύτας).

γ') Ἡ φυλλοξηρική ὑπηρεσία νὰ μὴ ἔχῃ δικαίωμα νὰ ἐκδίδῃ ἀδείας εἰ-

σαγωγῆς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ πέραν μιᾶς ὠρισμένης χρονολογίας (15 Μαρτίου π. χ.)

Τοῦτε διότι πολλοὶ τῶν ἀμπελουργῶν παραγγέλλουσιν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν κατὰ μῆνα Ἀπρίλιον Ἀμερικανικὰ κλήματα, τὰ ὅποια φθάνουν εἰς τὸν τόπον τῆς φυτεύσεως κατὰ τὸ τέλος Μαΐου, εἰς ἐποχὴν δηλαδή κατὰ τὴν ὁποίαν καὶ τὸ φύτευμα εἶναι δύσκολον καὶ δαπανηρὸν, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐπιτυχία τῶν ἐπισηφελῆς λόγῳ τῆς κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐπικρατούσης ξηρασίας.

Β'. Ἐμπόριον Ἀμερικανικῶν κλημάτων.

Ἐξ αἰτίας τῆς ἀθρόας ζητήσεως Ἀμερικανικῶν ἀμπέλων, πολλοὶ ἔμποροι ἀποικιακῶν, σιδηρικῶν κ.λ.π. προσελκόμενοι ἐκ τοῦ μεγάλου κέρδους μετεβλήθησαν εἰς εἰσαγωγεῖς καὶ πωλητὰς Ἀμερικανικῶν ἀμπέλων.

Οἱ ἔμποροι οὗτοι δυνάμει τοῦ ὑπάρχοντος Νόμου πρέπει νὰ παρουσιάσωσι πιστοποιητικὸν ἐμφαίνον τὴν προέλευσιν, τὴν ποικιλίαν, τὸν ἀριθμὸν τῶν εἰσαγομένων κλημάτων καὶ βεβαίωσιν τοῦ καταστήματος ἐξ οὗ ἠγοράσθησαν τὰ μωσγεύματα, ἐν ἧ νὰ βεβαιοῦται ἡ ἀπολύμανσις των πρὸ τῆς ἀποστολῆς.

Ἄλλὰ ὡς ἡ πεῖρα μᾶς ἐδίδαξε, τὰ πιστοποιητικὰ ταῦτα δὲν ἔχουν εἰμὴ θεωρητικὴν τινα σημασίαν καὶ δὲν ἐγγυῶνται πάντοτε διὰ τὴν γνησιότητα τῶν ὑποκειμένων καὶ ἰδίως διὰ τὰ ἐκ Βουλγαρίας εἰσαγόμενα κλήματα.

Οἱ Βούλγαροι ἔμποροι ἢ ἰδιοκτῆται φυτωρίων Ἀμερικανικῶν ἀμπέλων εἶναι πολὺ εὐκόλον νὰ λάβωσι παρὰ τοῦ Βουλγάρου ἀγρονόμου (γεωπόνου) ἢ νὰ ἐκδώσωσιν οἱ ἴδιοι τοιαῦτα πιστοποιητικὰ, εἰς τὰ ὅποια νὰ ἐμφαινῶνται μὲν αἱ αἰτούμεναι παρὰ τῆς ἡμετέρας ὑπηρεσίας ποικιλίαι, ἐνῶ πραγματικῶς νὰ εἶναι διάφοροι.

Τοῦτο εἶναι καὶ εὐνόητον. Ὁ ἔμπορος ἢ ὁ παραγωγὸς Βούλγαρος δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐνδιαφέρεται, ἂν δὲν συμβαίη τὸ ἐναντίον, διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν Ἑλλήνων ἀμπελουργῶν.

Ἐπομένως εἶναι ἐπ'ἀνάγκης νὰ τροποποιηθῇ καὶ τὸ ἄρθρον 11 τοῦ Νόμου 214 περὶ τῆς ἐμπορίας τῶν Ἀμερικανικῶν ἀμπέλων οὕτω:

α') Ὁ θέλων νὰ μετέλθῃ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἐμπόρου πρέπει νὰ μὴ εἶναι ἀπλῶς ἔμπορος, ἀλλὰ καὶ νὰ ἔχῃ καὶ γνώσεις ἀμπελουργίας ἢ νὰ προσλαβάνῃ συνέταιρον γεωπόνον ἢ ἄλλον εἰδικὸν περὶ τὰ ἀμπελουργικά, ὁ ὁποῖος θὰ εἶναι καὶ ὑπεύθυνος.

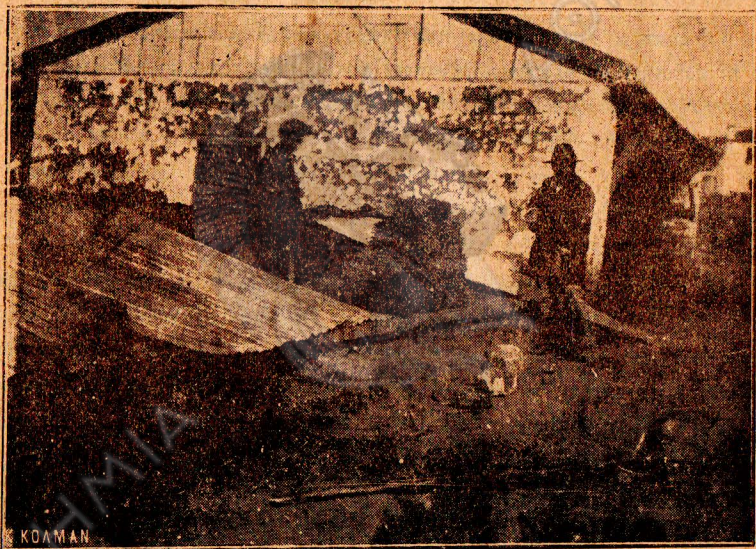
Ἡ εἰδικότης τοῦ διατεινομένου ἰδιώτου θὰ ἐξακριβοῦται παρ' ἐπιτροπῆς ὀριζομένης παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας. Πρὸς τούτοις ὁ αἰτῶν αἰδειαν εἰσαγωγῆς καὶ πωλήσεως Ἀμερικανικῶν ἀμπέλων ὀφείλει νὰ καταθέσῃ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν (Ταμεῖον ἀντιφυλλοξερικῆς ἀμύνης) πο-

ὅσον ἴσον πρὸς τὸ τρίτον τῆς ἀξίας τῶν εἰσαχθησομένων παρ' αὐτοῦ μωσχευμάτων.

Τὸ ποσὸν τοῦτο θὰ παραμένῃ ὡς ἐγγύησις τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ἐπομένων ὄρων ἐκ μέρους τοῦ πωλητοῦ.

1) Ὁ πωλητὴς Ἀμερικανικῶν ἀμπέλων νὰ μὴ δύναται ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ καὶ οὐδεμιᾷ περιπτώσει νὰ πωλήσῃ ἔστω καὶ ἐν μωσχευμα ἄνευ ἐπισήμου σημειώματος τῆς φυλλοξηρικῆς ὑπηρεσίας, ἐν τῷ ὁποίῳ νὰ ἀναγράφηται ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ ποικιλία τῶν μωσχευμάτων. Πρέπει δηλονότι ὁ ἀμπελουργὸς νὰ ἀποτείνεται πρὸς τὸν φυλλοξηρικὸν ὑπάλληλον, ὁ ὁποῖος θὰ προσδιορίζῃ κατὸπιν τῶν σχετικῶν ἀναλύσεων τὴν ποικιλίαν.

Τριουτοτρόπως μετὰ τὴν πώλησιν ὄλων τῶν μωσχευμάτων ὁ πωλητὴς

Εἰκὼν 10η.

Στρωμάτωσις ἀπλῶν μωσχευμάτων μέχρι τῆς φυτεῦσεώς των ἢ τοῦ ἐμβολιασμοῦ.

ὀφείλει νὰ προσαγάγῃ εἰς τὴν φυλλοξηρικὴν ὑπηρεσίαν τὰ σημειώματα τῶν κατὰ τύπους ὑπάλληλων καὶ ἂν οὗτος εἶναι ἐν τάξει νὰ τῷ ἐπιστρέφηται ἢ ἐγγύησις, ἄλλως νὰ τῷ κατακρατεῖται πρὸς ὄφελος τοῦ Ταμείου τῆς Ἀντιφυλλοξηρικῆς Ἀμύνης μέρος ἢ ὄλων τῆς καταθέσεως. Ὁ παραβάτης τῶν ὡς ἄνω διατάξεων νὰ τιμωρεῖται καὶ ποινικῶς διὰ φυλακίσεως 1—6 μηνῶν.

Ὅμοίως νὰ τιμωρῶνται καὶ οἱ ἄνευ ἀδείας ἀγοράζοντες Ἀμερικανικὰ κλήματα ἀμπελουργοί.

Μόνον διὰ τοῦ μέσου τούτου θὰ εἶναι δυνατὸς ὁ ἔλεγχος τῶν ἐμπόρων καὶ ἡ ἀγορὰ ἐκ μέρους τῶν ἀμπελοποιγῶν, ποικιλιῶν Ἀμερικανικῶν ἀμπέλων προσαρμοζομένων πρὸς τὰ ἐδάφη των. Ἄλλως θὰ εὐρεθῶμεν πρὸ ἐκπλήξεων, ὡς πρὸς τὴν ἀνασύστασιν τῶν ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Θράκῃ ἀμπελώνων πρὸς βλάβην τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν παραγωγῆς.

Γ'. Εὐθὺς τὰς μὴ φυλλοξήρας περιφερείας.

Εἰς τὰς περιφερείας ἐνθα ἡ φυλλοξήρα δὲν ἐνεφανίσθη εἰσέτι καὶ ἰδίως εἰς τὰς ἀμπελοφόρους περιφερείας τῆς Π. Ἑλλάδος εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀρχίσωσιν ἀπὸ τούδε αἱ ἐπόμεναι ἐργασίαι, ἵνα μὴ, ἐν περιπτώσει ἐμφανίσεως τῆς φυλλοξήρας, εὐρεθῶμεν ἀπαρασκευοὶ, καὶ διὰ τῶν βεβιασμένων τότε μέτρων δὲν θὰ δυνηθῶμεν ἀσφαλῶς νὰ ἀμυνθῶμεν.

1) Νὰ παραγγελοθῇ ἰκανὴ ποσότης διθειοῦχου ἄνθρακος, ὁ ὁποῖος νὰ εἶναι διαθέσιμος, ἵνα ἐν δεδωμένῃ στιγμῇ χρησιμοποιοθῇ διὰ τὴν καταπολέμησιν ἢ τὴν περιστολὴν τῆς πρώτης ἐμφανισθησομένης φυλλοξηρικής κηλίδος.

2) Νὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ τούδε ἐργασία μηχανικῶν ἀναλύσεων καὶ ἀσβεστομετρήσεων τῶν ἐδαφῶν, τῶν ἀμπελοφόρων ἐπαρχιῶν, ἵνα γνωρίσωμεν ποίας εἰς μεγαλειτέραν κλίμακα καὶ ποίας εἰς μικροτέραν τῶν ποικιλιῶν τῶν Ἀμερικανικῶν ἀμπέλων πρέπει νὰ πολλαπλασιάσωμεν καὶ ἵνα ἐν περιπτώσει ἐμφανίσεως τῆς φυλλοξήρας εἰς τὰς περιφερείας ἐκείνας γνωρίζωμεν τὰ κατ'ἀλλήλα ὑποκείμενα πρὸς ἀνασύστασιν τῶν ἀμπέλων καὶ σταριδαμπέλων.

3) Εὐθὺς ὡς παρέλθῃ ἡ ἑξαετία ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ ἐν Μυκόνῳ φυτωρίου νὰ ἰδρυθῇ εἰς Παλαιὰν Ἑλλάδα μέγα ἄνοσον φυτώριον ἐκ 500 στρεμμάτων, σὺν τῷ χρόνῳ δὲ ἰδρυθῶσι καὶ ἕτερα μικρότερα φυτῶρια εἰς διαφόρους περιφερείας.

Εἰς τὰ φυτῶρια ταῦτα θὰ γίνωνται πειράματα προσαρμογῆς τῶν Ἀμερικανικῶν ἀμπέλων πρὸς τὰ ἐδάφη τῆς Π. Ἑλλάδος, ὡς καὶ πειράματα ἐμβολιασμῶν καὶ κλαδευμάτων.

Εἰς ἐν τῶν φυτωρίων τούτων νὰ λειτουργήσῃ συγχρόνως καὶ εἰς πρότυπος ἀμπελοουργικὸς σταθμὸς εἰς τὸν ὁποῖον ἐκτὸς τῶν πολλῶν καὶ σοβαρῶν ἐργασιῶν κλαδεύματος, λιπάνσεων, καταπολεμῆσεως κρυπτογαμικῶν ἀσθενειῶν κ.λ.π. νὰ ἀρχίσῃ καὶ μελέτη τῶν ἐν Παλαιᾷ καὶ Νέῃ Ἑλλάδι καλλιεργουμένων ποικιλιῶν τῆς οἰνοφόρου ἀμπέλου καὶ καταρτισθῇ οὕτω ἡ ἀμπελογραφία τῆς Ἑλλάδος.

Ἐκτὸς τούτου εἰς τὰ ὡς ἄνω φυτῶρια θὰ πολλαπλασιάζωνται αἱ Ἀμερικανικαὶ ἀμπελοὶ, τὰ δὲ ἐκ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ παραγόμενα μωσχέματα

θὰ χορηγῶνται ἐπὶ καταβολῇ τοῦ κόστους καὶ εἰς ἀμπελοουργοὺς τῆς Ἑλλάδος.

Ὅτι οἱ ἀμπελοργοὶ τῆς Ἑλλάδος οἱ ἐπιθυμῶντες νὰ ἰδρύσωσι νέον ἀμπελῶνα θὰ σχηματίζωσι τοῦτον ἐπὶ Ἀμερικανικῶν ὑποκειμένων καὶ ἐπομένως δὲν θὰ ἔχωσιν οὗτοι νὰ ἀσχληθῶσι μὲ τὴν τυχὸν ἐμφάνισιν τῆς φυλλοξήρας.

4) Ἐκ παραλλήλου πρὸς τὰ πειράματα τῆς προσαρμογῆς τῶν Ἀμερικανικῶν ἀμπελῶν πρὸς τὰ ἐδάφη τῆς Π. Ἑλλάδος, ἅτινα θὰ γίνωνται εἰς

Εἰκὼν 11η.

Διατήρησις τῶν ἑρρίζων μοσχευμάτων ἀπὸ τῆς ἐκρυσώσεως τῶν μέχρι τῆς διαθέσεως τῶν εἰς τοὺς ἀμπελοουργοὺς.

τὰ φυτώρια τοῦ Κράτους, εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο ἵνα, μετὰ τὴν βεβαίωσιν τῆς ἐλλείψεως τῆς φυλλοξήρας εἰς τὰ φυτώρια ταῦτα, εἰδικὸς ὑπάλληλος μεταβῆ εἰς τὰ κυριώτερα ἀμπελοουργικὰ κέντρα τῆς Π. Ἑλλάδος καὶ ἀφοῦ ἐξετάσῃ τὰ ἐδάφη χορηγήσῃ ἐν καιρῷ εἰς τοὺς πλέον φιλοπροόδους ἀμπελοουργοὺς ἐκάστης περιφερείας δεκάδα ἑρρίζων Ἀμερικανικῶν ἀμπελῶν, τὰ ὁποῖα νὰ φυτεύσωσιν οὗτοι ἐντὸς τῶν ἀμπελῶνων τῶν.

Μετὰ παρέλευσιν διετίας, νὰ παρακληθῶσιν οἱ ἀμπελοργοὶ οὗτοι νὰ ἐμβολιάσωσιν ἐπὶ τῶν Ἀμερικανικῶν τούτων ἀμπελῶν τὴν ποικιλίαν τῆς οἰναφόρου ἀμπέλου, τὴν ὁποίαν εἰς ἕκαστος ἐξ αὐτῶν καλλιεργεῖ.

Διὰ τῆς μεθόδου ταύτης θὰ ἔχωμεν σαφῆ ἰδέαν τῆς προσαρμογῆς μιᾶς ἐκάστης ποικιλίας τῶν Ἀμερικανικῶν ἀμπέλων (affinité) τῶν ἀμπέλων τούτων πρὸς τὰ διάφορα εἶδη τῶν καλλιεργουμένων ἀμπέλων καὶ σταφιδάμπέλων, τῆς καρποφορίας κ.λ.π.

Ἐν τῶν πειραμάτων τούτων δυνάμεθα κάλλιστα ἐντὸς ὀκταετίας νὰ ἔχωμεν καὶ ἀποτελέσματα, τὰ ὁποῖα θὰ μᾶς εἶναι πολύτιμα διὰ τὴν ἐν γένει ἄμυναν κατὰ τῆς φυλλοξήρας, ἥτις τότε ἀναμφισβητήτως θὰ εἶναι καὶ εὐκολος, ἥττον δαπανηρὰ καὶ ἀσφαλῆς.

Κίνδυνος μεταδόσεως τῆς φυλλοξήρας ἐκ τῆς ἐλευθέρου εἰσαγωγῆς.

Τελευτῶντες τὴν παροῦσαν διατριβὴν θεωροῦμεν καθήκον μας νὰ θίξωμεν καὶ τὸ ζήτημα τῆς ἄρσεως ἀπαγορευτικῶν τιμῶν διατάξεων τοῦ Νόμου 214 διὰ τοῦ ἀπὸ 22ας Ἰουλίου 1925 Νομοθετικοῦ Διατάγματος.

Κατὰ τὸ Διάταγμα τοῦτο, ἐφεξῆς εἶναι ἐλευθέρη καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἡ εἰσαγωγὴ εἰς οἰανδήποτε περιφέρειαν τῆς Χώρας, δηλ. καὶ εἰς τὰς ἀμολύντους φυλλοξήρας περιφέρειας, εἰς τὰς ὁποίας ὡς γνωστὸν δὲν ἐπετρέπετο μέχρι τοῦδε, νωπῶν ὀπωρῶν καὶ καρπῶν ἐν γένει ἀπὸ οἰονδήποτε μέρος τῆς ἡμεδαπῆς ἢ ἀλλοδαπῆς καὶ ἂν προέρχονται, ἐξαιρουμένων μόνον τῶν σταφυλῶν, τῶν ὁποίων ἡ εἰσαγωγὴ ἢ μεταφορὰ εἰς τὰς ἀμολύντους ἢ ὑπόπτους φυλλοξήρας περιφέρειας ἀπαγορεύεται ἐφ' ὅσον προέρχονται ἐξ οἰανδήποτε Χώρας τοῦ ἐξωτερικοῦ ἢ ἐκ φυλλοξηριστῶν ἢ ὑπόπτων περιφερειῶν τοῦ ἐσωτερικοῦ.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ γεώμηλα, τὰ κρόμμουα, σκόρδα καὶ ἄλλους βολβοὺς ἢ κονδύλους, ὡς καὶ φυτῶν μετὰ ριζῶν (πλὴν τῶν ἐξ ἀμπέλου ὧν ἀπαγορεύεται ἡ εἰσαγωγὴ) ἐπιτρέπεται ἡ εἰσαγωγὴ καὶ τούτων κατὰ πᾶσαν ἐποχὴν τοῦ ἔτους (ἄχρι τοῦδε ἐπετρέπετο μόνον ἀπὸ 15ης Ἀπριλίου μέχρι τέλους Αὐγούστου) ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ συνοδεύωνται ὑπὸ πιστοποιητικοῦ ἐκδιδομένου ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας φυτοπαθολογικῆς ἢ γεωργικῆς ὑπηρεσίας τῆς Χώρας τῆς προελεύσεώς τῶν, βεβαιώσας ὅτι τὰ εἶδη ταῦτα προέρχονται ἐκ κτήματος κειμένου εἰς ἀπόστασιν τοῦλάχιστον δέκα χιλιομέτρων ἀπὸ φυλλοξηρίωσης ἀμπέλου.

Ἄν καὶ δὲν γνωρίζομεν ποῖα ἀκριβῶς ἦσαν τὰ ἐλατήρια, ἅτινα ὄθησαν τὴν Κυβέρνησιν νὰ προβῆ εἰς τὴν δημοσίευσιν τοῦ ὡς ἄνω Νομοθετικοῦ Διατάγματος, ἐν τούτοις, ὡς ἐπληροφορήθημεν, ἡ κυριωτέρα αἰτία ἦτο ὁ πόθος τῆς Κυβερνήσεως νὰ ἐλαττώσῃ διὰ τῆς ἀθρόας εἰσαγωγῆς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, τὰς ὑψηλὰς τιμὰς τῶν λαχανικῶν καὶ ὀπωρῶν.

Καὶ ἦτο μὲν ἀγαθὸν ἀναμφιβόλως τὸ ἐλατήριον τῆς Κυβερνήσεως,

ἀλλ' ἀτυχῶς οἱ εἰσηγηθέντες τὴν δημοσίευσιν τοῦ Διατάγματος τούτου παρήκουσαν τὴν γνώμην τῶν εἰδικῶν, ἣν συμεριζόμεθα πλήρως, καὶ παρέιδον τὸν ἐκ τῆς φυλλοξήρας κίνδυνον, ὁ ὁποῖος εἶναι κατὰ πολὺ μεγαλείτερος τοῦ κέρδους τῶν καταναλωτῶν.

Δὲν ἔλαβον ὑπ' ὄψιν των οὔτοι, ὅτι ἂν μεταδοθῆ ἡ φυλλοξήρα εἰς Π. Ἑλλάδα, οὐ μόνον ἡ Κυβέρνησις θὰ ἔχη μόνον νὰ ἀντιμετωπίσῃ ζήτημα ἐξ ἴσου σοβαρὸν μὲ τὸ Ἐποικιστικόν, ἀλλὰ καὶ ἡ Ἐθνικὴ ἡμῶν Οἰκονομία θὰ ὑποστῇ μέγαν κλονισμόν.

Εὐχῆς ὅθεν ἔργον θὰ ἦτο νὰ ἐπανήρχοντο ἐν ἰσχύϊ αἱ σωτήριοι ἀπαγορευτικαὶ διατάξεις τοῦ ἀναλυθέντος Νόμου 214, αἱ καταργηθεῖσαι διὰ τοῦ ἀπὸ 22 Ἰουλίου 1925 Ν. Διατάγματος.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

	Σελ.
Τὸ φυλλοξηρικὸν ζήτημα ἐν Ἑλλάδι	8
Πρῶτος φυλλοξηρικὸς Νόμος	3
Νόμος 214	3
Ἀνάλυσις τῶν Κεφαλαίων τοῦ Νόμου 214	5
Πότε καὶ ὑπὸ ποίας περιπτώσεις ἐπιτρέπεται ἡ εἰσαγωγή τῶν ὡς ἄνω εἰδῶν καὶ τίνων ἐξ αὐτῶν	5
Ἀμερικανικαὶ ἄμπελοι	6
Φυτώρια Ἀμερικανικῶν ἀμπέλων καὶ Σχολαὶ ἐμβολιασμοῦ	8
Ἐπίβλεψις φυτειῶν	9
Ἀποζημίωσις	10
Ταμείον Ἀντιφυλλοξηρικῆς Ἀμύνης	10
Προσωπικὸν τῆς Φυλλοξηρικῆς Ὑπηρεσίας	11
Τί ἐγένετο μέχρι σήμερον	12
Φυτώρια Ἀμερικανικῶν ἀμπέλων	12
Τὰ νέα Φυτώρια Ἀμερικανικῶν ἀμπέλων	14
Φυτευθεῖσαι ποικιλίαι	15
Τὰ μέχρι σήμερον ἀποτελέσματα	16
Γαλλικαὶ ποικιλίαι	19
Ἰταλικαὶ ποικιλίαι	20
Βουλγαρικαὶ ποικιλίαι	20
Εἶδη κλαδευμάτων	20
Κατ' εὐθείαν παραγωγικά	21
Φυτώρια Ναύσης	22
Ἄνοσον Φυτόριον Μυκόνου	23
Μετάδοσις τῆς φυλλοξήρας διὰ τῶν ἄνοσων Φυτωρίων	24
Τί πρέπει νὰ γίνῃ εἰς τὰς φυλλοξηριώσας περιφερείας	25
Προσωπικὸν τῆς Φυλλοξηριώσεως Ὑπηρεσίας	28
Ἐμπόριον Ἀμερικανικῶν κλημάτων	29
Εἰς τὰς φυλλοξηριώσας περιφερείας	31
Κίνδυνος μεταδόσεως τῆς φυλλοξήρας ἐκ τῆς ἐλευθέρας εἰσαγωγῆς	33

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΝΕΜΟΥΣ

Παρά τῃ Ἑλληνικῇ Γεωργικῇ Ἐταιρείᾳ πωλοῦνται τὰ ἐξῆς βιβλία-
 ρια Βιβλιοθήκης Ταμείου Προνοίας παραγωγῆς Πηλίου καὶ ἄλλων
 συγγραφέων :

	Δραχ.	
Ἡ βαμβακίασις τῆς μηλέας	1.—	
Αἱ καλλιέργειαι τοῦ Πηλίου καὶ αἱ ἀσθένειαι αὐτῶν	2.50	»
Ἡ ἀπολύμανσις τοῦ ἐδάφους	3.—	»
Ἡ καταπολέμησις τῆς βούλας καὶ τοῦ σκόληκος τῶν ὀ- πωροφόρων	1.50	»
Τὰ ἐκ καστανέας δάση τοῦ Πηλίου	2.—	»
Ἡ φυτοπαθολογικὴ κατάστασις τοῦ Πηλίου κατὰ τὸ 1923—1924	2.50	»
Φύτευμα καὶ κλάδευμα τῶν δένδρων	3.—	»
Ἡ σκευασία καὶ ἐμπορεία τῶν ἐλαιῶν καὶ ὀπωρῶν τοῦ Πηλίου	2.50	»
Πηλιορεϊτικαὶ μελέται	15.—	»
Γεωργικὸν Δελτίον Ταμείου 1924	50.—	»
» » » 1925	60.—	»
Π. Ἀναγνωστοπούλου, Διευθυντοῦ Δενδροκομικοῦ Σταθ- μοῦ Ἀθηνῶν :		
Ὁδηγὸς τοῦ δενδροκόμου	12.50	»
» » λαχανοκόμου	15.—	»
Ν. Η. Ἀναγνωστοπούλου: Πρὸς παραγωγικὴν πολιτικὴν	5.—	»
Πίνακες ἔγχρωμοι:		
Τῶν ἀσθενειῶν τῶν ὀπωροφόρων δένδρων	15.—	»
» » τῆς ἐλαίας	15.—	»
Ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν τελῶν ἐκτὸς τοῦ ἐξωτερικοῦ.		

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

007000050436

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ, ΟΔΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53

A08419

ΓΕΩΠΟΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ἡ χλωρίς τῆς Τσακωνιάς, Μιχ. Δέφνερ	Δραχ.	2.—
Τὰ ζιζάνια τῶν Θεσσαλικῶν ἀγρῶν, Δ. Δημάδου	»	2.—
Κατὰ τῶν πυρκαϊῶν τῶν δασῶν, Γ. Π. Κοντοῦ	»	2.—
Αἱ ἀσθένειαι ἐσπεριδοειδῶν Πόρου, Παν. Ἀναγνωστοπούλου	»	2.—
Ἡ Σουλτανίνα, Εὐγενίου Γενιδουνιά	»	5.—
Τὸ φυλλοξηρικὸν ζήτημα ἐν Ἑλλάδι, Π. Ἀντωνοπούλου	»	5.—
Τυρὸς Ἀγραφῶν ἢ Ἑλληνικὴ Γραβιέρα, Ν. Π. Ζυγούρη	»	8.—

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΟΥ

Ἡ φιοτικιά, Ν. Περόγλου	»	1.20
Τὸ κρασί. Π. Πύρλα	»	1.20
Τὸ καλαμπόκι, Π. Παπαγεωργίου	»	1.20
Τὸ τριφύλλι, Π. Παπαγεωργίου	»	1.20
Αἱ κολλητικαὶ ἀσθένειαι τῶν ζώων, Γ. Ν. Πιλαβίου	»	1.20
Ἡ κόπια, Μ. Δενδραμῆ	»	1.20
Τὸ βαμβάκι, Π. Παπαγεωργίου	»	1.20
Τὸ σιτάρι, τὸ κριθάρι, ἡ βρώμη, ἡ βρίζα, Π. Παπαγεωργίου	»	1.20
Ὁ περονόσπορος τῆς ἀμπέλου, Γ. Κυριακοῦ	»	1.20
Ἡ διστομίαςις (κλαπάτσα), Δ. Ἀγγελακοπούλου	»	1.20
Αἱ τροφαὶ τῶν ζώων, Παναγ. Δεκάζου	»	2.—
Ὁ κῆπος, J. Bricchet	»	2.—
Ὁ Συνεταιρισμὸς καὶ τὸ χωριό μου, Β. Γανώση	»	2.—
Ἡ πηλιὰ καὶ ἡ πῆξις τοῦ γάλακτος, Ν. Ζυγούρη	»	2.—
Ἡ ἔκθεσις τοῦ Μισορᾶ, Π. Μπούρα	»	1.—
Ἐμβολιασμὸς τῶν δένδρων, Ν. Βοσυνιώτου	»	5.—
Τὰ λιπάσματα καὶ τὰ χημικὰ λιπάσματα τῶν φυτῶν, Π. Κ. Χάσιου	»	5.—
Ὁδηγίαι διὰ τοὺς σηροτρόφους, Π. Παπάζογλου	»	2.—
Τὸ λάδι, Ν. Λύχνου	»	3.—
Ἡ ἐλλά, Ι. Σορδένα	»	5.—
Ὁ καπνός, Ν. Η. Ἀναγνωστοπούλου.	»	3.—

Ἀποστέλλετε τὴν τιμὴν ἐνὶὸς φακέλλου, ὅσων βιβλίων ἀπὸ τὰ ἀνωτέρω θέλετε νὰ ἀγοράσετε, εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Γεωργικὴν Ἑταιρείαν, Ἀθήνας (ὁδὸς Πανεπιστημίου ἀριθ. 53), καὶ θὰ λάβητε ταχυδρομικῶς τὰυτά.

Τὰ ἀνωτέρω βιβλία πωλοῦνται παρὰ τῷ Βιβλιοπωλεῖ «Ἐστία», ὁδὸς Σταδίου ἀριθ. 44, Ἀθήναι, καὶ εἰς τὸ Κατάστημα κ.κ. Ἀγγ. Δ. Ἀγαλιώτη καὶ Σα, Σταδίου 19, Ἀθήναι.